

Ի. Վ. ԱՏՎԵԼԻՆ

ԽՍՀ ՄԻՈՒԹՅԱՆ
ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ
ՆԱԽԱԳԾԻ ՄԱՍԻՆ

ԶԵԿՈՒՑՈՒՄ

ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐԻ
VIII ՀԱՄԱՄԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆ
ԱՐՏԱԿԱՐԳ
ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐՈՒՄ
25 ՆՈՅԵՄԲԵՐԻ 1936 թ.

18 DEC 2017
13

ՊՐՈԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼՈՐ ՑԵՐԿԻՐՆԵՐԻ, ՄԻԱՅԵ՞Ք,

Ի. Վ. Ս Ա Լ Ի Ւ

ԽՍՀ ՄԻՈՒԹՅԱՆ
ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ
ՆԱԽԱԳԾԻ ՄԱՍԻՆ

ԶԵԿՈՒՑՈՒՄ
ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐԻ VIII
ՀԱՄԱՄԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆ
ԱՐՏԱԿԱՐԳ
ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐՈՒՄ
25 ՆՈՅԵՄԲԵՐԻ 1936 թ.

11-270649r

Ընկեր Ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆԻ ԶԵԿՈՒՑՈՒՄԸ

Խորհուրդների

VIII Համամիութենական

Արտակարգ Համագումարում

ԽՍՀ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ
ՆԱԽԱԳԾԻ ՄԱՍԻՆ

Ընկեր ՍՏԱԼԻՆԻ՝ տրիբունի վրա յերեալը դիմովոր-
վում և ամբողջ դահլիճի յերկարատև փոքրկալի ո-
վացիայով։ Ամբողջ դահլիճը վոտքի յե կանգնում։
Բոլոր կողմերից հեջում են բացականչություններ։
«Ուռա՛ ընկեր ՍՏԱԼԻՆԻՆ», «Կեցցե՛ ընկեր ՍՏԱԼԻՆԸ»,
«Կեցցե՛ Մեծ ՍՏԱԼԻՆԸ», «Մեծ հանճար ընկեր ՍՏԱ-
ԼԻՆԻՆ ուռա՛», «Վի՛վատ», «Ուռտ Փրո՛նտ», «Փա՛ռք-
ընկեր ՍՏԱԼԻՆԻՆ»։

I

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ

ՀԱՆՉՆԱԺՈՂՈՎԻ ԿԱԶՄՈՒՄԸ

ՅԵՎ ՆՐԱ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

Ընկերներէ

Սահմանադրական Հանձնաժողովը, վորի նախու-
ռիծը ներկայացված ե այս Համագումարի քննարկմա-
նը, կազմվել ե, ինչպես հայտնի յե, ԽՍՀ ՄԻՈՒԹՅԱՆ
Խորհուրդների VII Համագումարի հասուկ վորոշման

Համաձայն: Այդ վորոշումն ընդունվել է 1935 թվի փես
տըրվարի 6-ին: Նա ասում է.

«1. ԽՍՀ Միության Սահմանադրության մեջ
փոփոխություններ մտցնել հետեւյալ ուղղությամբ»:

ա) ընտրական սխուեմի հետագա դեմոկրա-
տացման՝ վոչ լիովին հավասար ընտրությունները
հավասար ընտրություններով փոխարինելու իմաս-
տով, բազմաստիճան ընտրություններն՝ ուղղակի
ընտրություններով, բաց ընտրությունները՝ փակ
ընտրություններով փոխարինելու իմաստով.

բ) Սահմանադրության սոցիալ-տնտեսական
հիմքը ճշգրտելու ուղղությամբ՝ Սահմանադրու-
թյունը ԽՍՀՄ-ի դասակարգային ուժերի այժմյան
փոխհարաբերությունների հետ համապատասխա-
նեցնելու իմաստով (նոր սոցիալիստական ինդուս-
տրիայի ստեղծումը, կուլակության ջախջախումը,
կոլտնտեսային կարգերի հաղթությունը, սոցիա-
լիստական սեփականության՝ վորպես խորհրդային
հասարակության հիմքի՝ հաստատումը և այլն)։

2. Առաջարկել ԽՍՀ Միության կենտրոնական
Գործադիր Կոմիտեյին՝ ընտրել Սահմանադրական
Հանձնաժողով, վորին հանձնարարել առաջին կե-
տում մատնանշված հիմունքներով մշակել Սահմա-
նադրության ուղղված տեքստը և ներկայացնել այն
ԽՍՀ Միության կենտրոնական նստաշրջանին՝
հաստատությունը

3. ԽՍՀ Միության մեջ խորհրդային իշխանու-
թյան որգանների մոտակա հերթական ընտրու-
թյունները կատարել նոր ընտրական սխուեմի հի-
ման վրա։

Այս 1935 թվի փետրվարի 6-ին երա Այս վորոշումն

ընդունելուց մի որ հետո, այսինքն՝ 1935 թվի մինչը-
վարի 7-ին, հավաքվեց ԽՍՀ Միության կենտրոնական
Գործադիր Կոմիտեյի Առաջին նստաշրջանը և, ի կատա-
րումն ԽՍՀՄ-ի Խորհուրդների VII Համագումարի վո-
րոշման, կազմեց 31 հոգուց բաղկացած Սահմանադրա-
կան Հանձնաժողով։ Նա հանձնարարեց Սահմանադրա-
կան Հանձնաժողովին մշակել ԽՍՀՄ-ի ուղղված Սահ-
մանադրության նախագիծ։

Սրանք են այն ձևական հիմունքները և ԽՍՀՄ-ի
գերագույն մարմնի գերեկտիվները, վորոնց հիման վրա-
իր աշխատանքը պետք է ծավալեր Սահմանադրական
Հանձնաժողովը։

Այսպիսով Սահմանադրական Հանձնաժողովը պետք
է փոփոխություններ մացներ 1924 թվին ընդունված՝
այժմ գործող Սահմանադրության մեջ, ընդամեն հաշ-
վի առնելով սոցիալիզմի ուղղությամբ կատարված այն
տեղաշրժերը ԽՍՀ Միության կյանքի մեջ։ Վորոնք
իրականացվել են 1924 թվից մինչև մեր որերն ընկած
ժամանակաշրջանում։

1924 թվի 8 Մինջեւ 1936 թիվն ընկած
ԺԱՄԱՆԱԿԱՇՐՋԱՆՈՒՄ
ԽՍՀՄ-ի ԿՅԱՆՔՈՒՄ ՏԵՂԻ ՈՒՆԵՑԱԾ
ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆԵՐԸ

Վորո՞նք են ԽՍՀՄ-ի կյանքում տեղի ունեցած այն փոփոխությունները, վոր իրազործվեցին 1924 թվից մինչև 1936 թիվն ընկած ժամանակաշրջանում և վորո՞նք պետք է արտացոլեր Սահմանադրական Հանձնաժողովը Խահմանադրության իր նախագծում։

Վո՞րն ե այդ փոփոխությունների եյությունը։
Ի՞նչ ունեյինք մենք 1924 թվին։

Դա ՆԵՊ-ի առաջին շրջանն եր, յերբ Խորհրդային իշխանությունը թույլ տվեց կապիտալիզմի վորոց աշխատացում՝ սոցիալիզմի ըստ ամենայնի զարգացման հետ միասին, յերբ Խորհրդային իշխանությունը նկատի ուներ տնտեսության յերկու սիստեմների՝ կապիտալիստականի և սոցիալիստականի՝ մրցության ընթացքում կազմակերպել սոցիալիստական սիստեմի գեակշռությունը կապիտալիստականի հանդեպ։ Խնդիրն այն եր, վոր այդ մրցության ընթացքում ամրացնելինք սոցիալիզմի դիրքերը, հասնելինք կապիտալիստական

տարրերի վերացմանը և ավարտելինք սոցիալիստական սիստեմի՝ վորպես ժողովրդական տնտեսության հիմնական սիստեմի՝ հաղթությունը։

Մեր արդյունաբերությունը, առանձնապես ծանր արդյունաբերությունը, այն ժամանակ աննախանձելի պատկեր եր ներկայացնում։ Ճիշտ ե, նա քիչ առ քիչ վերականգնվում եր, բայց դեռ շատ հեռու յեր իր արտադրանքը նախապատերազմյան մակարդակին հասցնելուց։ Նա հիմնվում եր հին, հետամնաց և վոչ-հարուստ տեխնիկայի վրա։ Իհարկե, նա զարդանում եր դեպի սոցիալիզմը։ Մեր արդյունաբերության սոցիալիստական հատվածի տեսակարար կշիռն այն ժամանակ կազմում եր մոտավորապես 80 տոկոս։ Բայց կապիտալիզմի հատվածը, այնուամենայնիվ, իր կողմն ուներ արդյունաբերության վոչ պակաս քան 20 տոկոս։

Մեր գյուղատնտեսությունն եւ ավելի անհրապույր պատկեր եր ներկայացնում։ Ճիշտ ե, կալվածատերերի գասակարգն արգեն վերացված եր, բայց դրա փոխարեն գյուղատնտեսական կապիտալիստների դասակարգը, կուլակների զասակարգը, դեռևս բավական նշանակալից ուժ եր ներկայացնում։ Ամբողջությամբ առած՝ գյուղատնտեսությունն այն ժամանակ հիշեցնում եր անհատական գյուղացիական մանր տնտեսությունների մի անծայրածիր ովկիանոս՝ իրենց հետամնաց միջնադարյան տեխնիկայով։ Այդ ովկիանոսում իրեն առանձին կետեր ու փոքրիկ կղզիներ գոյություն ունեյին կոլտնտեսություններ և խորհանտեսություններ, վորոնք, իսկապես ասած, մեր ժողովրդական տնտեսության մեջ դեռևս փոքրիչատե լուրջ նշանակություն չունեյին։ Կոլտնտեսություններն ու խորհանտեսությունները թույլ եյին, իսկ կուլակը դեռևս պահ-

Պանում եր իր ուժը: Այն ժամանակ մենք խոսում ենք վո՞չ թե կուլտակության վերացման, այլ նրա սահմանափակման մասին:

Նույնը պետք է ասել նաև ապրանքաշրջանառության մասին յերկրում: Ապրանքաշրջանառության մեջ սոցիալիստական հատվածը կազմում եր ինչ-վոր 50—60 տոկոս, —վոչ ավելի, իսկ ամբողջ մնացած ասպարեզը գրավված եր վաճառականների, սպեկուլանտների և այլ մասնավորների կողմից:

Այս եր մեր եկոնոմիկայի պատկերը 1924 թվականին:

Ի՞նչ ունենք մենք այժմ, 1936 թվականին:

Եթե այն ժամանակ մենք ունեինք նեղ-ի առաջին ժամանակաշրջանը, նեղ-ի սկիզբը, կապիտալիզմի վորոշաշրջացման ժամանակաշրջանը, ապա այժմ մենք ունենք նեղ-ի վերջին ժամանակաշրջանը, նեղ-ի վախճանը, կապիտալիզմի լիակատար վերացման ժամանակաշրջանը՝ ժողովրդական տնտեսության բոլոր վորտաներում:

Սկսենք թեկուզ նրանից, վոր այդ ժամանակաշրջանում մեր արդյունաբերությունն աճեց, դարձավ մի վիթխարի ուժ: Այժմ արդեն չի կարելի այն թույլ և տեխնիկակես վատ զինված անվանել: Ընդհակառակը, այն հիմնված է այժմ նոր, ժամանակակից հարուստ տեխնիկայի վրա՝ ուժեղ կերպով զարգացած ծանր ինդուստրիայով և ե՛լ ավելի զարգացած մեքենաշինությամբ: Իսկ ամենից գլխավորն այն է, վոր կապիտալիզմն իսպառ վտարված է մեր արդյունաբերության վոլորտից, իսկ արտադրության սոցիալիստական ձևն այժմ անբաժանելիորեն տիրապետող սիստեմ և Հանդիսանում մեր արդյունաբերության բնագավառ-

ում: Զի կարելի մանրունք համարել այն փաստը, վոր մեր այժմ յան սոցիալիստական ինդուստրիան, արտադրանքի ծավալի տեսակետից, ավելի քան յոթ անգամ զերազանցում է մինչպատերազմյան ժամանակի ինդուստրիայից:

Գյուղատնտեսության բնագավառում մանր անհատական գյուղացիական տնտեսությունների ովկիանոսի փոխարեն՝ նքանց թույլ տեխնիկայով և կուլակի գերառությամբ՝ այժմ մենք ունենք աշխարհիս ամենախոշոր մեքենայացված, նոր տեխնիկայով զինված մի արտադրություն՝ կոլտնտեսությունների ու խորհածնական գյուղաբնակչությունների համայնապարփակ սիստեմի ձեռվա բոլորին հայտնի յե, վոր կուլակությունը գյուղատնտեսության մեջ վերացված է, իսկ գյուղացիական մանր անհատական տնտեսությունների հատվածը՝ նրա հետամնաց միջնադարյան տեխնիկայով՝ այժմ աննշան տեղ է գրավում, ընդվորում նրա տեսակարար կշիռը գյուղատնտեսության մեջ՝ ցանքի տարածության չափի իմաստով՝ 2—3 տոկոսից ավելի չի կազմում: Զի կարելի չնչել այն փաստը, վոր այժմ կոլտնտեսություններն իրենց արամագրության տակ ունեն 316 հազար տրակտոր՝ 5.700.000 ձիու ուժի կարողությամբ, իսկ խորհանտեսությունների հետ միասին ունեն ավելի քան 400 հազար տրակտոր՝ 7.580.000 ձիու ուժի կարողությամբ:

Ինչ վերաբերում է ապրանքաշրջանառությանը յերկրում, ապա վաճառականներն ու սպեկուլանտներն իսպառ վտարված են այդ բնագավառից: Այժմ ամբողջ ապրանքաշրջանառությունը գտնվում է պետության, կոոպերացիայի և կոլտնտեսությունների ձեռքում: Ծնունդ առավ ու զարգացավ նոր, խորհրդային առե-

տուրը, առնելուր առանց սպեկուլանտների, առնելուր առանց կապիտալիստների:

Այսպիսով սոցիալիստական սխատեմի լիակատար հաղթությունը ժողովրդական տնտեսության բոլոր վորաներում այժմ փաստ է:

Իսկ ի՞նչ ե նշանակում այս:

Այս նշանակում ե, վոր մարդու շահագործումը մարդու կողմից վոչնչացված ե, վերացված ե, իսկ արտադրության գործիքների ու միջոցների սոցիալիստական սեփականությունը հաստատված ե վորպես մեր խորհրդային հասարակության անսասան հիմքը: (Յերկարածի ծափահարություններ):

Վորպես արդյունք ԽՍՀՄ-ի ժողովրդական տնտեսության բնագավառում տեղի ունեցած այդ բոլոր փոփոխությունների՝ այժմ մենք ունենք նոր, սոցիալիստական եկոնոմիկա, վորը չգիտե ճգնաժամեր ու գործազրկություն, չգիտե աղքատություն ու քայլայում և վորը տալիս ե քաղաքացիներին բոլոր հնարավորություններն ունեոր ու կուլտուրական կյանքի համար:

Սրանք են հիմնականում այն փոփոխությունները, վորոնք տեղի ունեցան մեր եկամումիկայի բնագավառում 1924 թվից մինչև 1936 թիվն ընկած ժամանակամիջոցում:

ԽՍՀՄ-ի եկոնոմիկայի բնագավառում տեղի ունեցած այդ փոփոխություններին համապատասխան՝ փոխվեց նաև մեր հասարակության դասակարգային կառուցվածքը:

Կալվածատերերի դասակարգը, ինչպես հայտնի յէ, արդեն վերացված էր քաղաքացիական պատերազմի հաղթական ավարտման հետևանքով: Ինչ վերաբերում ե մյուս շահագործող դասակարգերին, ապա

նրանց ել բաժինն ընկանի կալվածատերերի դասակարգը բախտը: Զկա այլեւ կապիտալիստների դասակարգն արդյունաբերության բնագավառում: Զկա այլեւ կուշակների դասակարգը գյուղատնտեսության բնագավառում: Զկան այլեւ վաճառականներն ու սպեկուլանտներն ապրանքաշրջանառության բնագավառում: Այդպիսով, բոլոր շահագործող դասակարգերը վերացվեցին:

Մնաց բանվոր դասակարգը:

Մնաց գյուղացիների դասակարգը:

Մնաց ինտելիգենցիան:

Բայց սխալ կլիներ կարծել, վոր այս սոցիալական խմբերն այդ ժամանակամիջոցում վոչ մի փոփօխություն չկրեցին, վոր նրանք մնացին այնպես, ինչպես եյին, ասենք, կապիտալիզմի ժամանակաշրջանում:

Վերցնենք, որինակ, ԽՍՀՄ-ի բանվոր դասակարգը: Ըստ հին հիշողության՝ նրան հաճախ կոչում են պրոլետարիատ: Բայց ի՞նչ ե պրոլետարիատը: Պրոլետարիատը մի դասակարգ ե, վոր զրկված ե արտադրության գործիքներից ու միջոցներից, տնտեսության մի այնպիսի սխատեմի ժամանակ, յերբ արտադրության գործիքներն ու միջոցները պատկանում են կապիտալիստներին և յերբ կապիտալիստների դասակարգը շահագործում ե պրոլետարիատին: Պրոլետարիատը՝ դակապիտալիստների կողմից շահագործվող դասակարգն ե: Բայց մեզ մոտ, ինչպես հայտնի յէ, կապիտալիստների դասակարգն արդեն վերացված ե, արտադրության գործիքներն ու միջոցները խլված են կապիտալիստների ձեռքից և հանձնված պետությանը, վորի դեկավար ուժը հանդիսանում ե բանվոր դասակարգը: Հետեւաբար, չկա այլեւ կապիտալիստների դասակար-

դը, վորը կարողանար շահագործել բանվոր դասակարգին: Հետեւաբար, մեր բանվոր դասակարգը վո՞չ միշտ այն զրկված չէ արտադրության գործիքներից ու միշտցներից, այլ, ընդհակառակը, նա դրանց տերն է ամբողջ ժողովրդի հետ միասին: Իսկ քանի վոր նա դրանց տերն է, իսկ կապիտալիստների դասակարգը վերացված է,— բացառված է բանվոր դասակարգի շահագործման ամեն մի հնարավորություն: Կարելի՞ յե արդյոք դրանից հետո մեր բանվոր դասակարգը պրոլետարիատ անվանել: Պարզ է, վոր չի կարելի: Մարքսն ասում եր. վորպեսզի պրոլետարիատն ազատագրի իրեն, նա պետք է ջախջախի կապիտալիստների դասակարգը, իսկ կապիտալիստներից արտադրության գործիքներն ու միջոցները և վոչնչացնի արտագրության այն պայմանները, վորոնք պրոլետարիատ են ծնում: Արդյոք կարելի՞ յե ասել, վոր ԽՍՀՄ-ի բանվոր դասակարգն արդեն իրականացրել է իր ազատագրման այդ պայմանները: Անպայման կարելի յե և պետք է ասել: Իսկ այդ ի՞նչ ե նշանակում: Այդ նշանակում է, վոր ԽՍՀՄ-ի պրոլետարիատը փոխարկվել է միանգամայն մի նոր դասակարգի, ԽՍՀՄ-ի բանվոր դասակարգի, վորը վոչնչացրել է տնտեսության կապիտալիստական սիստեմը, հաստատել է արտադրության գործիքների ու միջոցների սոցիալիստական սեփականություն և տանում է խորհրդային հասարակությունը կոմունիզմի ուղիով:

Ինչպես տեսնում եք, ԽՍՀՄ-ի բանվոր դասակարգ—դա մի բոլորովին նոր, շահագործումից ազատագրված բանվոր դասակարգ է, վորի նմանը մարդկության պատմությունը դեռ չի իմացել:

Անցնենք գյուղացիության հարցին: Սովորաբար

ընդունված ե ասել, թե գյուղացիությունը—դա մանրաբարագրողների մի այնպիսի դասակարգ է, վորի անգամներն ատոմացված են, ցիրուցան յեղած ամբողջ յերկրի յերեսին, անհատաբար փորփրում են հետամնաց տեխնիկա ունեցող իրենց մանր անտեսություններում, մասնավոր սեփականության ստրուկներ են և անպատիժ կերպով շահագործվում են կալվածատերերի, կուլակների, վաճառականների, սպեկուլանտներին վաշխառուների կողմից և այլն: Յեկ իրոք, գյուղացիությունը կապիտալիստական յերկիրներում, յեթե նկատի ունենանք նրա հիմնական մասսան, հենց այդպիսի դասակարգ և հանդիսանում: Արդյոք կարելի՞ յե ասել, թե մեր արդի գյուղացիությունը, խորհրդային գյուղացիություն՝ իր մասսայով առած՝ նման է այդպիսի գյուղացիության: Վո՞չ, այդ չի կարելի ասել: Այդպիսի գյուղացիություն մեզ մոտ արդեն չկա: Մեր խորհրդային գյուղացիությունը միանգամայն նոր գյուղացիություն է: Մենք այլևս չունենք կալվածատերեր ու կուլակներ, վաճառականներ ու վաշխառուներ, վորոնք կարողանային շահագործել գյուղացիներին: Հետեւաբար, մեր գյուղացիությունը շահագործումից ազատագրված գյուղացիություն է: Այնուհետև, մեր խորհրդային գյուղացիությունն իր ճնշող մեծամասնությամբ կոլտնտեսային գյուղացիություն է, այսինքն՝ նա իր աշխատանքը և իր ստացվածքը հիմնում ե վո՞չ թե անհատական աշխատանքի ու հետամնաց տեխնիկայի վրա, այլ կոլեկտիվ աշխատանքի և արդի տեխնիկայի վրա: Վերջապես, մեր գյուղացիության տնտեսության հիմքում գտնվում ե վո՞չ թե մասնավոր սեփականությունը, այլ կոլեկտիվ սեփա-

Դանությունը, վորն աճել ե կոլեկտիվ աշխատանքի բազայի վրա:

Ինչպես տեսնում եք, խորհրդային գյուղացիությունը — դա միանգամայն նոր գյուղացիություն է, վորի նմանը դեռ չի խմացել մարդկության պատմությունը:

Անցնենք, վերջապես, ինտելիգենցիայի հարցին, ինժեներ-տեխնիկական աշխատողների, կուլտուրական հակատի աշխատողների, ընդհանրապես ծառայողների և այլոց հարցին: Ինտելիգենցիան նույնպես մեծ փոփոխություններ է կրել անցած ժամանակաշրջանում: Այդ արդեն այն հին, կոչտապատած ինտելիգենցիան չե, վորը փորձում եր դասակարգերից վեր դասել իրեն, բայց իսկապես՝ իր մասսայով առած՝ ծառայում եր կարգածատերերին ու կապիտալիստներին: Մեր խորհրդային ինտելիգենցիան — դա միանգամայն նոր ինտելիգենցիա յե, վորը բոլոր արմատներով կապված ե բանվոր դասակարգի ու գյուղացիության հետ: Փոխավել ե, նախ՝ ինտելիգենցիայի կազմը: Ազնվականությունից և բուրժուազիայից յելածները կազմում են մեր խորհրդային ինտելիգենցիայի փոքր տոկոսը: Խորհրդային ինտելիգենցիայի 80—90 տոկոսը — դա բանվոր դասակարգերից, գյուղացիությունից և աշխատավորության այլ շերտերից յելածներն են: Փոխավել ե, վերջապես, ինտելիգենցիայի գործունեյության նաև բուն իսկ բնույթը: Առաջ նա պետք է ծառայեր հարուստ դասակարգերին, վորովհետեւ նրա համար այլ յելք չկար: Այժմ նա պետք է ծառայի ժողովրդին, վորովհետեւ շահագործող դասակարգերն այլեւ չկան: Յեկնենց այդ պատճառով այժմ նա իրավահավասար անդամ է խորհրդային հասարակության, վորաեղ նա

բանվորների ու գյուղացիների հետ մեկտեղ, նրանց հետ միասին լծված, կատարում ե նոր անդասակարգ սոցիալիստական հասարակության կառուցումը:

Ինչպես տեսնում եք, դա բոլորովին նոր, աշխատավոր ինտելիգենցիա յե, վորի նմանը չեք գտնի յերկարագույթի վոչ մի յերկրում:

Սրանք են այն փոփոխությունները, վորոնք կատարվել են անցած ժամանակաշրջանում՝ խորհրդային հասարակության դասակարգային կառուցվածքի բնակավառում:

Ինչի՞ մասին են խոսում այդ փոփոխությունները:

Նախ՝ նրանք ասում են այն, վոր սահմանագծերը բանվոր դասակարգի և գյուղացիության միջև, ինչպես և այդ դասակարգերի ու ինտելիգենցիայի միջև ջնջվում են, իսկ դասակարգային հին բացառիկությունը անհետանում է: Այդ նշանակում ե, վոր տարածությունն այդ յերկու սոցիալական խմբերի միջև ավելի ու ավելի կրծատվում է:

Երերկրորդ՝ նրանք ասում են այն, վոր տնտեսական հակասություններն այդ սոցիալական խմբերի միջև՝ ընկնում են, ջնջվում են:

Վերջապես, նրանք ասում են այն, վոր ընկնում ու ջնջվում են նաև քաղաքական հակասությունները նրանց միջև:

Այսպես ե բանը ԽՍՀՄ-ի դասակարգային կառուցվածքի բնագավառում տեղի ունեցած փոփոխությունների նկատմամբ:

ԽՍՀՄ-ի հասարակական կյանքում կատարված փոփոխությունների պատկերը լրիվ չեր լինի, յեթե մի քանի խոսք չասելինք մի բնագավառում ևս կատարված փոփոխությունների մասին: Յես նկատի ունեմ

ազգային փոխարարերությունների բնագավառը ԽՍՀ Միությունում: Ինչպես հայտնի յէ, Խորհրդային Միության մեջ մտնում են մոտ վաթուն աղդ, ազգային խմբեր ու ժողովուրդներ: Խորհրդային պետությունը բաղմաղդ պետություն է: Հասկանալի յէ, վոր ԽՍՀ Միության ժողովուրդների փոխարարերությունների հարցը չի կարող առաջնակարգ նշանակություն չունենալ մեզ համար:

Ինչպես հայտնի յէ, Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետությունների Միությունը կազմվել է 1922 թվականին՝ ԽՍՀՄ-ի Խորհուրդների առաջին համագումարում: Նա կազմվել է ԽՍՀՄ-ի ժողովուրդների հավասարության ու կամավորության սկզբունքներով: Այժմ գործող Սահմանադրությունը, վորն ընդունվել էր 1924 թվականին, ԽՍՀ Միության առաջին Սահմանադրությունն է: Դա այն ժամանակաշրջանն էր, յերբ հարաբերությունները ժողովուրդների միջև գեռ ինչպես հարկն է չեյին կարգավորված, յերբ վելիկոուսների հանդեպ ցուցաբերվող անվստահության մնացուկները գեռ չեյին անհետացել, յերբ կենտրոնախույս ու ժերը գեռևս շարունակում եյին գործել: Հարկավոր երայդ պայմաններում կարգավորել ժողովուրդների յեղբարական համագործակցությունը՝ տնտեսական, քաղաքական ու ռազմական փոխադարձ ողնության հիման վրա, միացնելով նրանց, վորպես միութենական բաղմաղդ պետություն: Խորհրդային իշխանությունը չեր կարող չտեսնել այդ գործի դժվարությունները: Նա ուներ իր առջև բաղմաղդ պետությունների անհաջող փորձերը բուրժուական յերկիրներում: Նա ուներ իր առջև հին Ավստրո-Հունգարիայի տապալված փորձը: Յեվ, այնուամենայնիվ, նա դիմեց բաղմաղդ

պետություն ստեղծելու փորձին, վորովհետեւ նա գիտեր, վոր սոցիալիզմի հիմքի վրա առաջացած բաղմաղդ պետությունը պետք է դիմանար բոլոր ու ամենատեսակ փորձություններին:

Այդ ժամանակից անցել է 14 տարի: Մի ժամանակաշրջան, վորը բավական է փորձն ստուգելու համար: Յեվ ի՞նչ: Անցած ժամանակաշրջանն անտարակուսելիություց տվեց, վոր սոցիալիզմի հիմքի վրա ստեղծված բաղմաղդ պետություն կազմելու փորձը լիովին հաջողվել է: Դա լենինյան ազգային քաղաքականության անկամածելի հաղթությունն է: (Յերկարածե ծափահարություններ):

Ինչո՞վ բացատրել այս հաղթությունը:

Ազգամիջյան կոխվների հիմնական կազմակերպիչներ հանդիսացող շահագործող դասակարգերի բացակայությունը. փոխադարձ անվստահություն մշակող և ազգայնական կրթեր բորբոքող շահագործման բացակայությունը. բանվոր դասակարգի իշխանության գլուխ լինելը, մի դասակարգ, վորը հանդիսանում է ամեն տեսակ ստրկացման թշնամի և ինտերնացիոնալիզմի գաղափարների հավատարիմ կրող. Ժողովուրդների փոխադարձ ովնության իրական կենսագործումը տնտեսական ու հասարակական կյանքի բոլոր ասպարեզներում. վերջապես, ԽՍՀՄ-ի ժողովուրդների աղքային կուլտուրայի ծաղկումը՝ ազգային ըստ ձեւի և սոցիալիստական ըստ բովանդակության, —այս բոլորը և սրանց նման գործնները հասցըին այն բանին, վոր արմատապես փոխվեց ԽՍՀՄ-ի ժողովուրդների կերպարանքը, անհայտացավ նրանց միջից փոխադարձ անգուտահության զգացմունքը, զարգացավ նրանց մեջ փոխադարձ բարեկամության զգացմունքը և այդպիսով

Կարգավորմբեց ժողովուրդների խոկական յեղբայրական
Համագործակցությունը միասնական միավութենական
պետության սիստեմում:

Իբրև արդյունք մենք ունենք այժմ միանվամայն
կազմակորչած և բոլոր փորձություններին դիմացած
բազմազդ սոցիալիստական պետություն, վորի ամ-
րությանը կարող եր նախանձել ամեն մի ազգային պե-
տություն աշխարհի ամեն մի մասում: (Բուռն ծափա-
հարություններ):

Սրանք են այն փոփոխությունները, վորոնք տեղի
յեն ունեցել ԽՍՀՄ-ում անցած ժամանակաշրջանում, ո
ազգային փոխարարքերությունների ասպարեզում:

Այս ե 1924 թվից մինչև 1936 թիվն ընկած ժամա-
նակաշրջանում ԽՍՀՄ-ի տնտեսական ու հասարակա-
կան-քաղաքական կյանքում տեղի ունեցած փոփոխու-
թյունների ընդհանուր հանրագումարը:

III

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԾԻ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԱՌԱՆՁՆԱՀԱՏԿԱՆԻ- ԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Ի՞նչ արտացոլում են ստացել ԽՍՀՄ-ի կյանքում տե-
ղի ունեցած այդ բոլոր փոփոխությունները նոր Սահ-
մանադրության նախագծում:

Այլ կերպ ասած՝ վորոնք են այս Համագումարի
քննությանը ներկայացված Սահմանադրության նա-
խագծի հիմնական առանձնահատկությունները:

Սահմանադրական Հանձնաժողովին հանձնարար-
կած եր փոփոխություններ մտցնել 1924 թվականի
Սահմանադրության տեքստում: Վորպես Սահմանա-
դրական Հանձնաժողովի աշխատանքի արդյունք ստաց-
վեց Սահմանադրության նոր տեքստ, ԽՍՀՄ-ի նոր
Սահմանադրության նախագիծը: Սահմանադրական
Հանձնաժողովը, նոր Սահմանադրության նախագիծը
կազմելիս, յելակետ ե ունեցել այն, վոր սահմանա-
դրությունը չպետք ե չփոթել ծրագրի հետ: Այդ նշա-
նակում ե, վոր ծրագրի ու սահմանադրության միջև
եյական տարբերություն կա: Մինչդեռ ծրագիրը խո-
սում ե այն բանի մասին, վորը դեռ չկա և վորը դեռ

պետք ե ձեռք բերվի ու նվաճվի ապագայում, սահմանադրությունն, ընդհակառակը, պետք ե խոսի այն բանի մասին, ինչ վոր արդեն կա, ինչ վոր արդեն ձեռք ե բերված ու նվաճված ե այժմ, ներկայումս։ Ծրագիրը վերաբերում ե գլխավորապես ապագային, սահմանադրությունը՝ ներկային։

Յերկու որինակ՝ լուսարանության համար։

Մեր խորհրդային հասարակությունը հասավ այն բանին, վոր նա արդեն հիմնականում իրականացրեց սոցիալիզմը, ստեղծեց սոցիալիստական հասարակակարգ, այսինքն՝ իրականացրեց այն, ինչ վոր մարքսիստների մոտ այլ կերպ կոչվում ե կոմունիզմի առաջին կամ ստորին փուլ։ Նշանակում ե՝ մեզ մոտ արդեն հիմնականում իրականացված ե կոմունիզմի առաջին փուլը՝ սոցիալիզմը։ (Յերկարառև ծափահարություններ)։ Կոմունիզմի այդ փուլի հիմնական սկզբունքն ե, ինչպես հայտնի յե, հետեւյալ Փորմուլան. «յուրաքանչյուրից՝ ըստ նրա ընդունակությունների, յուրաքանչյուրին՝ ըստ նրա աշխատանքի»։ Արդյոք մեր Սահմանադրությունը պիտք ե արտացոլի այդ փաստը։ Սոցիալիզմի նվաճման փաստը։ Նա պիտք ե արդյոք հիմնվի այդ նվաճման վրա։ Անպայման պետք ե հիմնըին։ Պետք ե, վորովհետեւ սոցիալիզմը ԽՍՀՄ-ի համար այն ե, ինչ վոր արդեն ձեռք ե բերվել և նվաճվել։

Բայց խորհրդային հասարակությունը գեռ չի հանել կոմունիզմի բարձրագույն փուլի իրականացմանը։ Վորտեղ տիրապետող սկզբունքն ե լինելու հետեւյալ Փորմուլան. «յուրաքանչյուրից՝ ըստ նրա ընդունակությունների, յուրաքանչյուրին՝ ըստ նրա պահանջմունքների», թեպետեւ նա իր առջև նպատակ ե դրել

Հասնել ապագայում կոմունիզմի բարձրագույն վուլի իրականացմանը։ Կարո՞ղ ե արդյոք մեր Սահմանադրությունը հիմնվել կոմունիզմի բարձրագույն վուլի վրա, վորը գեռ չկա և վորը գեռ պետք ե նվաճվի։ Վո՞չ, չի կարող, վորովհետեւ կոմունիզմի բարձրագույն փուլը ԽՍՀՄ-ի համար այն ե, ինչ վոր գեռ չի իրականացված ե ինչ վոր պետք ե իրականացվի ապագայում։ Զի կարող, յեթե նա չի ուզում ապագա նվաճումների ծրագրի կամ դեկլարացիայի վերածվել։

Սրանք են մեր Սահմանադրության շըջանակները տվյալ պատմական մօմենտում։

Այդպիսով, նոր Սահմանադրության նախագիծը ներկայացնում ե անցած ուղու արդյունքը, արդեն ձեռք բերված նվաճմանների արդյունքը։ Հետեւաբար, նա հանդիսանում ե դրանցումն ու որենսդրական ամրապնդումն այն բանի, ինչ վոր արդեն ձեռք ե բերված ու նվաճված իրականում։ (Բուռն ծափահարություններ)։

Այս ե ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրության նախագծի առաջին առանձնահատկությունը։

Այնուհետեւ։ Բուրժուական յերկիրների սահմանադրությունները սովորաբար յենում են կապիտալիստական հասարակակարգի անսասան լինելու համոզմունքից։ Այդ սահմանադրությունների դլավոր հիմքըն են կազմում կապիտալիզմի սկզբունքները, նրա դլավոր հիմունքները—հողի, անտառի, Փարբեկաների, գործարանների և արտադրության այլ գործիքների ու միջոցների մասնավոր սեփականությունը։ մարդու շահագործումը մարդու կողմից և շահագործողների ու շահագործվողների առկայությունը։ աշխատավոր մեծամասնության ապահովված ըննելը հասարակության

մեկ բենում և չաշխատող, բայց ապահոված փոքրամասնության ճնշությունը մյուս բենում և այլն և այլն։ Նրանք հենվում են կապիտալիզմի այս և սրանց նման հիմունքների վրա։ Նրանք արտացոլում են այս տմբենը, նրանք որենսդրական կարգով ամրապնդում են այս բոլորը։

Ի տարբերություն գրանցից՝ ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրության նախագիծը յելնում և կապիտալիստական կարգերի վերացման փաստից, ԽՍՀՄ-ում սոցիալիստական կարգերի հաղթության փաստից։ ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրության նախագծի դլամակը հիմքը կաղմում են սոցիալիզմի սկզբունքները, սրա դլամակը հիմունքները, վորոնք արդեն նվաճված և իրականացված են—հողի, անտառի, ֆարբիկաների, գործարանների և արտադրության այլ գործիքների ու միջոցների սոցիալիստական սեփականությունը։ շահագործման ու շահագործող դասակարգերի վերացումը. մեծամասնության աղքատության և փոքրամասնության ճնշության վերացումը. գործադրկության վերացումը. աշխատանքը՝ վորպես յուրաքանչյուր աշխատունակ քաղաքացու պարտականություն և պատիկ պարտք՝ «ով չի աշխատում, նա չի ուտում» Փորմուլայի համաձայն։ Աշխատանքի իրավունքը, այսինքն՝ ապահովված աշխատանք ստանալու վերաբերյալ յուրաքանչյուր քաղաքացու իրավունքը, հանգստի իրավունքը, կրթության իրավունքը և այլն և այլն։ Նոր Սահմանադրության նախագիծը հենվում է սոցիալիզմի այս և սրանց նման հիմունքների վրա։ Նա արտացոլում է այդ հիմունքները, նա որենսդրական կարգով ամրապնդում է գրանք։

Այս և նոր Սահմանադրության նախագծի յերկրորդ առանձնահատկությունը։

Այնուհետև։ Բուրժուական սահմանադրությունները լուելյայն յելնում են այն նախադրյալից, վոր հասարակությունը բաղկացած է հակամարտ դասակարգերից, հարստության տեր դասակարգերից և հարցատությունն չունեցող դասակարգերից, վոր ինչ կուսակտությունն ել իշխանության գլուխն անցնի, հասարակության պետական ղեկավարությունը (դիկտատուրան) պետք է պատկանի բուրժուազիային, վոր սահմանադրությունը հարկավոր է ունեոր դասակարգերին հաղորդությունը հարկավոր է ունեոր դասակարգերին հանդելի ու ձեռնտու հասարակական կարգերն ամրապնդելու համար։

Ի տարբերություն բուրժուական սահմանադրություններից՝ ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրության նախագիծը յելնում է այն բանից, վոր հասարակության մեջ այլևս հակամարտ դասակարգեր չկան, վոր հասարակությունը բաղկացած է յերկու միմյանց բարեկամ դասակարգերից՝ բանվորներից ու գյուղացիներից, վոր իշխանության գլուխն են կանգնած հենց այդ աշխատավորական դասակարգերը, վոր հասարակության պետական ղեկավարությունը (դիկտատուրան) պատկանում է բանվոր դասակարգին՝ վորպես հասարակության առաջավոր դասակարգի, վոր Սահմանադրությունը հարկավոր է նրա համար, վորպեսզի ամրապնդենք աշխատավորությանը ցանկալի և ձեռնտու հասարակական կարգերը։

Այս և նոր Սահմանադրության նախագծի յերկրորդ առանձնահատկությունը։

Այնուհետև։ Բուրժուական սահմանադրությունները լուելյայն յելնում են այն նախադրյալից, վոր ադ-

գերը և ոասաները չեն կարող իրավահավասար լինել, վոր կան լիիրավ ազգեր և վոչ-լիիրավ ազգեր, վոր, բացի դրանից, զոյություն ունի ազգերի կամ ոասաների նաև յերբորդ կատեգորիա, որինակ՝ գաղութներում, վորոնք ունեն ե՛լ ավելի պակաս իրավունքներ, քան վոչ-լիիրավ ազգերը։ Այս նշանակում ե, վոր այդ բոլոր սահմանադրություններն իրենց հիմքում նացիոնալիստական են, այսինքն՝ ափրապետող ազգերի սահմանադրություններ են։

Ի տարբերություն այդ սահմանադրություններից՝ ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրության նախագիծը, ընդհակառակը, խորապես ինտերնացիոնալ ե։ Նա յելնում ե այն բանից, վոր բոլոր ազգերն ու ոասաներն իրավահավասար են։ Նա յելնում ե այն բանից, վոր տարբերությունը մորթի գույնի կամ լեզվի, կուլտուրական մակարդակի կամ պետական գարզացման մակարդակի միջև, ինչպես նաև վորեւ այլ տարբերություն ազգերի և ոասաների միջեւ—չի կարող հիմք ծառայել այն բանի համար, վորպեսզի արդարացվի ազգային անիրավահավասարությունը։ Նա յելնում ե այն բանից, վոր բոլոր ազգերն ու ոասաները, անկախ նրանց անցյալ և ներկա դրությունից, անկախ նրանց ուժից ու թուլությունից,—պետք ե ողափեն միատեսակ իրավունքներով հասարակության տնտեսական, հասարակական, պետական ու կուլտուրական կյանքի բոլոր վորտներում։

Այս ե Սահմանադրության նոր նախագծի չորրորդ առանձնահատկությունը։

Նոր Սահմանադրության նախագծի հինգերորդ առանձնահատկությունը նրա հետեւողական և մինչեւ վերջը պահպանված գեմոկրատիզմն ե։ Դեմոկրատիզմի

տեսակետից բուրժուատկան սահմանադրությունները կարելի յե յերկու խմբի բաժանել։ սահմանադրությունների մի խումբն ուղղակի ժխտում ե կամ փաստորեն վոչնչի յե վերածում քաղաքացիների իրավունքների հավասարությունը և դեմոկրատական ազատությունները։ Սահմանադրությունների մյուս խումբը սիրով ընդունում ե և մինչև անգամ ցուցադրում ե դեմոկրատական սկզբունքները, բայց միաժամանակ այնպիսի վերապահումներ ու սահմանափակումներ ե անում, վոր դեմոկրատական իրավունքներն ու ազատությունները բոլորովին խեղաթյուրված են դուրս գալիս։ Նրանք խոսում են հավասար ընտրական իրավունքների մասին բոլոր քաղաքացիների համար, բայց վունքների մասին, բոլոր քաղաքացիների հավասար նույնակեցուտեղնեղը սահմանափակում են դրանք նոտակեցությամբ և կրթական ու նույնիսկ գույքային ցենզով։

ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրության նախագծի առանձնահատկությունն այն ե, վոր նա ազատ ե այդպիսի վերապահումներից ու սահմանափակումներից։ Նրա համար գոյություն չունեն ակտիվ կամ պասսիվ քաղաքացիներ, նրա համար բոլոր քաղաքացիներն ակտիվ քացիներ, նրա համար բոլոր քաղաքացիներն չեն։ Նա տարբերություն չի ընդունում տղամարդկանց ու կանանց, «նստակյացների» ու «վոչ-նստակյացների», ունեղորների ու չունեղորների, կրթվածների ու վոչ-կրթվածների իրավունքների միջև։ Նրա համար վոչ-կրթվածների իրավունքներն իրենց իրավունքներով հավասար բոլոր քաղաքացիներն իրենց իրավունքներով հավասար են։ Վո՞չ թե գույքային դրությունը, վո՞չ թե ազգային ծագումը, վո՞չ թե սեռը, վո՞չ թե պաշտոններական

դրությունը, այլ յուրաքանչյուր քաղաքացու անձնագիրն ընդունակություններն ու անձնական աշխատանքն են վորոշում նրա գրությունը հասարակության մեջ:

Վերջապես, նոր Սահմանադրության նախադիմի միառանձնահատկությունն ես: Բուրժուական սահմանադրությունները սովորաբար սահմանափակվում են քաղաքացիների ձևական իրավունքների Փիքսացիայով, չհոգալով այդ իրավունքների կենսագործման պայմանների մասին, նրանց կենսագործման հնարավորության մասին, նրանց կենսագործման միջոցների մասին: Խոսում են քաղաքացիների հավասարության մասին, բայց մոռանում են, վոր չի կարող իսկական հավասարություն լինել տիրոջ ու բանվորի միջև, կարվածատիրոջ ու գյուղացու միջև, յեթե առաջիններն ունեն հարըստություն և քաղաքական կշիռ հասարակության մեջ, իսկ յերկրորդները զրկված են թե՛ մեկից և թե՛ մյուսից, յեթե առաջինները շահագործողներ են, իսկ յերկրորդները՝ շահագործվողներ: Կամ դարձյալ խոսում են խոսքի, ժողովների և մամուլի ազատության մասին, բայց մոռանում են, վոր այդ բոլոր ազատությունները կարող են բանվոր դաստիարակի համար դատարկ հնչյունի վերածվել, յեթե նա զրկված է իր արամագրության տակ ժողովների համար հարմար չենքեր, լավ տպարաններ, տպագրական թղթի բավականաչափ քանակություն և այլն ունենալու հասարավորությունից:

Նոր Սահմանադրության նախադիմի առանձնահատկությունն այն է, վոր նա չի սահմանափակվում քաղաքացիների ձևական իրավունքների Փիքսացիայով, այլ ծանրության կենտրոնը փոխադրում է այդ իրավունքներն ապահովելու հարցի վրա, այդ իրավունք-

ներն իրականացնելու միջոցների վրա: Նա վո՞չ թե սոսկ հոչակում ե քաղաքացիների իրավունքների հավասարությունը, այլև ապահովում ե այն՝ որենսդրական կարգով հաստատելով շահագործման ռեժիմի վերացման վաստը, քաղաքացիների ամեն մի չահաղործումից ազտագրվելու վաստը: Նա վո՞չ թե սոսկ հոչակում ե աշխատանքի իրավունք, այլև ապահովում, ե այն՝ որենսդրական կարգով հաստատելով ճգնաժամերի բացակայության վաստը խորհրդային հասարակության մեջ, գործազրկության վոչնչացման վաստը: Նա վո՞չ թե սոսկ հոչակում ե դեմոկրատական ազատություններ, այլև դրանք որենսդրական կարգով ապահովում են նյութական վորոշ միջոցներով: Ուստի հասկանալի յե, վոր նոր Սահմանադրության նախադիմ կեմոկրատիզմը վո՞չ թե «սովորական» և «հանրականացչանաց» դեմոկրատիզմ ե ընդհանրապես, այլ սոցիալիստական դեմոկրատիզմ:

Սրանք են ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրության նախադիմ հիմնական առանձնահատկությունները:

Այսպես են արտացոլված նոր Սահմանադրության նախադում ԽՍՀՄ-ի տնտեսական ու հասարակական-քաղաքական կյանքում տեղի ունեցած այն տեղաչարժեքն ու փոփոխությունները, վորոնք իրականացվեցին 1924 թվից մինչև 1936 թիվն ընկած ժամանակաշրջանում:

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՊՃԻ ԲՈՒԺԺՈՒՄԿԱՆ ՔՆՆԱԴԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մի քանի խոսք Սահմանադրության նախագծի բուժումական քննադատության մասին:

Այն հարցը, թե ի՞նչպես և վերաբերվում ոտարերկյա բուժումական մամուլը Սահմանադրության նախագծին, անվիճելիորեն վորոշ հետաքրքրություն և ներկայացնում: Քանի վոր ոտարերկյա մամուլն արտացոլում և բուժումական յերկիրների բնակչության զանազան խավերի հասարակական կարծիքը, մենք չենք կարող անցնել այն քննադատության կողքով, վոր ծավալեց այդ մամուլը Սահմանադրության նախագծի դեմ:

Սահմանադրության նախագծի նկատմամբ ոտարերկյա մամուլի ցույց տված վերաբերմունքի առաջն նշաններն արտահայտվեցին վորոշ տենդենցով — լուսության մատնել Սահմանադրության նախագիծը: Տվյալ դեպքում յես նկատի ունեմ ամենառեակցիոն, ֆաշիստական մամուլը: Քննադատների այդ խումբն ամենից լավ համարեց սկարզապես լուսության մատնել Սահմանադրության նախագիծը, գործը պատկերացնել այնպես, թե կարծես նախագիծ չի յեղել և ընդհանրապես այն չկա լուսության մեջ: Կարող են ասել, թե լուսու-

թյան մատնելը քննադատություն չե: Բայց դա ձիչտ չե: Լուսության մատնելու մեթոդը, վորպես անտեսելու հատուկ յեղանակ, նույնպես քննադատության մի ձև է, ձիչտ եւ հիմար ու ծիծաղելի, բայց և այնպես քընադատության ձև: (Ընդհանուր ծիծաղ: Ծափահարություններ): Սակայն լուսության մատնելու նրանց մեթոդից բան դուրս չեկավ: Վերջիվերջո նրանք հարկադրված յեղան բանալ փակիչը և աշխարհին հաղորդելով թե, վորքան ել այդ ցավալի լինի, այնուամենայնիվ ԽՍՀՄ-ի Սահմանադրության նախագիծը գոյություն ունի, և վո՛չ միայն գոյություն ունի, այլև ոկում ե վնասակար ազդեցություն գործել մտքերի վրա: Այլ կերպ չեր ել կարող լինել, վորովհետև աշխարհիս յեղերակական ըեսին այնուամենայնիվ կա մի ինչ-վոր հասարակական կարծիք, ընթերցողներ, կենդանի մարդիկ, վորոնք ունենալու մեջ, բայց նա գոյություն չկա յերկար ժամանակ իւստաբայության մամլիկի տակ ուղարկել նրանց: Խարեւայության մամլիկի տակ ուղարկել նրանց: Խարեւայության մամլիկի տակ ուղարկել նրանց:

Քննադատների յերկրորդ խումբն ընդունում է, վոր Սահմանադրության նախագիծն իրոք գոյություն ունի: Բնության մեջ, բայց նա գանում է, վոր նախագիծը մեծ հետաքրքրություն չի ներկայացնում, վորովհետև նախագիծը հետաքրքրություն չի սահմանադրության նախանա ըստ եյության վո՛չ թե սահմանադրության նախանա պիծ ե, այլ դատարկ թղթի կտոր, դատարկ խոստում, վորը նոլատակ ունի վորոշ մանյովը անել և մարդկանց խարել: Հստովորում նրանք ավելացնում են, վոր ԽՍՀ Միությունն ավելի լավ նախագիծ չեր ել կարող տակ, վորովհետև ԽՍՀՄ-ն ինքը վո՛չ թե պետություն է, այլ ընդհանուն աշխարհագրական հասկացողություն (ընդհանուր ծիծաղ), իսկ քանի վոր նա պետություն չի

Հանդիսանում, ապա նրա սահմանադրությունն ել չի կարող խսկական սահմանադրություն լինել: Քննադատների այս խմբի տիպիկ ներկայացուցիչ ե հանդիսանում, վորքան ել այդ տարրինակ լինի, գերմանական ոփիցիոզ «Դոյչե Դիվլոմատիշ-Պոլիտիչե Կորպեսպոնդենցը»: Այդ ժուռնալն ուղղակի ասում ե, թե ԽՍՀ Միության Սահմանադրության նախագիծը դատարկ խոստում ե, խարելյություն, «պոտյումկինյան գյուղ»: Նա առանց տատանվելու հայտարարում ե, վոր ԽՍՀ Միությունը պետություն չի հանդիսանում, վոր ԽՍՀ Միությունը «ներկայացնում ե վոչ այլ ինչ, բայց յեթե ճշգրիտ կերպով վորոշվող աշխարհադրական հասկացողություն» (ընդհանուր ծիծաղ), վոր ԽՍՀՄ-ի Սահմանադրությունը, այդ պատճառով, չի կարող իսկական սահմանադրություն ճանաչվել:

Ի՞նչ կարելի յե ասել այդպիսի, թող ներվի ասել, քննադատների մասին:

Իր հեքիաթ-պատմվածքներից մեկի մեջ ոռւսական մեծ գրող Շչեղրինը տալիս ե շատ սահմանափակ ու բթամիտ, բայց չափազանց ինքնավտահ և տաքարյուն բյուրոկրատ սամոլուր մարդու տիպը: Այն բանից հետո, յերբ այդ բյուրոկրատն իրեն «վստահացած» մարդում «կարգ ու անդորրություն» հաստատեց, բնաջինջ անելով հազարավոր բնակիչների և հրկիզելով տառնյակ քաղաքներ, նա նայեց իր շուրջը և հորիզոնի վրա նկատեց Ամերիկան, մի յերկիր, վորն, իհարկե, քիչ ե հայտնի, վորտեղ, բանից դուրս ե գալիս, վոր կան ժողովրդին շփոթեցնող ինչ-վոր ազատություններ և վորտեղ պետականությունն ուրիշ մեթոդներով են կառավարում: Բյուրոկրատը նկատեց Ամերիկան և վրդովվեց. այդ ի՞նչ յերկիր ե, վո՞րտեղից լույս ընկալ այն, այդ

ի՞նչ հիման վրա յե, վոր գոյություն ունի այն: (Ընդհանուր ծիծաղ, ծափահարություններ): Իհարկե, այդյերկիրը պատահաբար հայտնագործել ելին մի քանի դար առաջ, բայց մի՞թե չի կարելի այն նորից ծածկել, վորպեսզի նրա հոտն անդամ չմնա: (Ընդհանուր ծիծաղ): Յեկ այս ասելով՝ մակագրեց. «Նորից ծածկել Ամերիկան»: (Ընդհանուր ծիծաղ):

Ինձ թվում ե, վոր «Դոյչե Դիվլոմատիշ-Պոլիտիչե Կորպեսպոնդենցի» պարուները, ինչպես ջրի յերկու կաթիլ, նման են Շչեղրինի բյուրոկրատին: (Ընդհանուր ծիծաղ, հալանության ծափահարություններ): ԽՍՀ Միությունը վազուց ե այդ պարուների աչքի փուշը դարձել: 19 տարի կանգնած ե ԽՍՀՄ-ն իրեն մի փարոս, ազատագրության չնչով վարակելով ամբողջ աշխարհի բանվոր դասակարգին և կատագություն առաջնելով բանվոր դասակարգի թշնամիների մեջ: Յեկ նա, այդ ԽՍՀՄ-ն, բանից գուրս ե գալիս, վո՞չ միայն պարզապես գոյություն ունի, այլ նույնիսկ աճում ե, և վո՞չ միայն աճում ե, այլ նույնիսկ բարդավաճում ե, և վո՞չ միայն բարգավաճում ե, այլ նույնիսկ հորինում ե նոր Սահմանադրության նախագիծ, մի նախագիծ, վորը մտքեր ե գրգռում, նոր հույսեր ե ներշնչում ճնշված դասակարգերին: (Ծափահարություններ): Սրանից հետո ել ի՞նչպես չվրդովվեն գերմանական ո-ֆիցիոնի պարուները: Այդ ի՞նչ յերկիր ե, վայնասուն են բարձրացնում նրանք, այդ ի՞նչ հիման վրա յե, վոր գոյություն ունի նա (ընդհանուր ծիծաղ), և յեթե այն հայտնագործել են 1917 թվի հոկտեմբերին, ապա ինչու չի կարելի այն նորից ծածկել, վորպեսզի նրա հոտըն անդամ չմնա: Յեկ այս ասելով վորոշեցին—նորից ծածկել ԽՍՀՄ-ն, հայտարարել ի լուր ամենքի, վոր

ԽՍՀՄ-ն, վորագիս պետություն, զոյություն չունե, վոր ԽՍՀՄ-ն վոչ այլ ինչ է, յեթե վոչ հասարակ աշխատհագրական հասկացողություն։ (Ընդհանուր ծիծաղ)։

Մակագրություն անելով, վորպեսզի նորից ծածկվի Ամերիկան, չչեղբինյան բյուրոկրատը, չնայելով իր ամբողջ բժամտությանը, այնուամենայնիվ դատավիր մեջ իրականությունն ըմբռնելու տարրեր, տեղնուտեղն ասելով ինքն իրեն. «Բայց, կարծես թե, սույն այս բանն ինձնից չե կախված»։ (Ուրախ ծիծաղի պոռքկում և բուռն ծափահարություններ)։ Յես չդիտեմ, գերմանական ոֆիցիոզի պարոնների խելքը կհասնի՞ արդյոք զիմի ընկնելու, վոր թղթի վրա այս կամ այն պետությունը «ծածկել» նրանք, իհարկե, կարող են, բայց, յեթե լրջորեն խոսենք, ապա «սույն այս բանը նրանցից կախված չե»... (Ուրախ ծիծաղի պոռքկում, բուռն ծափահարություններ)։

Ինչ վերաբերում ե այն բանին, վոր ԽՍՀՄ-ի Սահմանադրությունն իրը թե հանդիսանում ե դատարկ խոստում, «պոտյումկինյան գյուղ» և այլն, ապա յես կուզեյի վկայակոչել մի շարք հաստատված փաստեր, վորոնք իրենք են խոստում իրենց մասին։

1917 թվին ԽՍՀՄ-ի ժողովուրդները տապալեցին բուրժուազիային և հաստատեցին պրոլետարիատի դիկտատուրա, հաստատեցին Խորհրդային իշխանություն։ Սա փաստ ե և վոչ թե խոստում։

Ապա, Խորհրդային իշխանությունը վերացրեց կաւզածատերերի դասակարգը և նախկին կարվածատիրական, պետական ու վանքապատկան ավելի քան 150 միլիոն հեկտար հող հանձնեց գյուղացիներին, և այս բացի այն հողական գյուղացիներին ել գյուղացինե-

թի ձեռքումն եյին գտնվում։ Սա փաստ ե և վոչ թե խոստում։

Ապա, Խորհրդային իշխանությունն եքսպրոպրիացիայի յենթարկեց կապիտալիստների դասակարգը, խլեց նրանցից բանկերը, գործարանները, յերկաթուղինները և արտագրության այլ գործիքներն ու միջոցները, գրանք սոցիալիստական սեփականություն հայտարարեց և այդ ձեռնարկությունների գլուխ կանոնեցրեց բանվոր դասակարգի լավագույն մարդկանց։ Սա փաստ ե և վոչ թե խոստում։ (Յերկարատև ծափահարություններ)։

Ապա, նոր սոցիալիստական հիմունքների վրա, նոր տեխնիկական բազայով կազմակերպելով արդյունաբերությունն ու գյուղատնտեսությունը՝ Խորհրդային իշխանությունը հասավ այն բանին, վոր ներկայումս ԽՍՀՄ-ի հողագործությունը մեկ և կես անգամ ավելի արտագրանք և տալիս, քան նախապատերազմյան ժամանակ, ինգուստարիան աալիս և յոթն անգամ ավելի արտագրանք, քան նախապատերազմյան ժամանակ, իսկ ժողովրդական յեկամուտն աճել և չորս անգամ։ Համեմատած նախապատերազմյան ժամանակի հետ Այս բոլորը փաստեր են և վոչ թե խոստումներ։ (Յերկարատև ծափահարություններ)։

Ապա, Խորհրդային իշխանությունը վոչնչացրեց գործազրկությունը, կիրառեց կյանքում աշխատանքի իրավունքը, հանգստի իրավունքը, կրթության իրավունքը, բանվորների, գյուղացիների և ինտելիգենցիայի համար ապահովեց լավագույն նյութական և կուլտուրական պայմաններ, ապահովեց ընդհանուր, ուղղակի և հավասար ընտրական իրավունքի կենսագործումը՝ քաղաքացիների գաղտնի քվեարկության պայ-

Մահմերում: Այս բոլորը փաստեր են և վոչ թե խոստումներ: (Յերկարատև ծափահարություններ):

Վերջապես, ԽՍՀՄ-ն տվեց նոր Սահմանադրության նախագիծ, վորը վո՛չ թե խոստում է, այլ այդ հանրածանոթ փաստերի գրանցում և որենսդրական ամրապնդումն այն բանի, գրանցումն ու որենսդրական ամրապնդումն այն բանի, ինչ վոր արդեն ձեռք է բերված ու նվաճված:

Հարց ե ծագում. այս բոլորից հետո ինչի յեւ հանգում զերմանական ոՓիցիողի պարոնների շաղակրատությունը «պոտյումկինյան գյուղերի» մասին, յեւ թե վոչ այն բանին, վոր նրանք նպատակ են դրել թաղցնելու ժողովրդից ճշմարտությունը ԽՍՀՄ-ի մասին, մոլորեցնելու ժողովրդին, խարելու նրան:

Սրանք են փաստերը: Իսկ փաստերը, ինչպես ասում են, համառ բան են: Գերմանական ոՓիցիողի պարոնները կարող են ասել՝ ամելի՛ վատ փաստերի համար: (Ընդհանուր ծիծաղ): Բայց այն ժամանակ նրանց կարելի յեւ պատասխանել ոռուսական հայտնի ասացվածքի այս խոսքերով՝ «Հիմարների համար որենք չկա»: (Ուրախ ծիծաղ, յերկարատև ծափահարություններ):

Քննադատների յերրորդ խումբը հակառակ չե ընդունելու Սահմանադրության նախագծի վորոշ արժանիքները, նա դրական յերկույթ ե համարում այդ նախագիծը, բայց այդ խումբը՝ արի ու տես, վոր շատ ե կասկածում, թե կարելի կլինի՛ արդյոք այդ Սահմանադրության մի շարք դրույթները կենսադործել, վորովհետև նա համոզված ե, վոր այդ դրույթներն ընդհանրապես անիրազործելի յեն և պետք ե մնան թղթի վրա: Սրանք, մեղմ ասած, սկեպտիկներ են: Դրանք, այդ սկեպտիկները, զոյություն ունեն բոլոր յերկիրներում:

Գետք ե ասել, վոր մենք դրանց առաջին անգամը

չե, վոր հանդիպում ենք: Յերբ բոլեկիները 1917 թ. վերցնում եյին իշխանությունը, սկեպտիկներն առում եյին. բոլեկիները, թերես, վատ մարդիկ չեն, բայց իշխանության գործը նրանց մոտ առաջ չի գնա, նրանք կտապալվեն: Սակայն, իրականում դուրս յեկավ, վոր տապալվեցին վո՛չ թե բոլեկիները, այլ սկեպտիկները:

Քաղաքացիական պատերազմի և ոտարերկրյա ինտերվենցիայի ժամանակ սկեպտիկների այդ խումբն առում եր. Խորհրդային իշխանությունն, իհարկե, վատ բան չե, բայց Դենիկինը կուլչակի հետ մեկտեղ, պլուտոսարերկրացիները, թերես, կհաղթահարեն նրան: Սակայն, իրականում դուրս յեկավ, վոր սկեպտիկներն այստեղ ել սխալվեցին իրենց հաշիվներում:

Յերբ Խորհրդային իշխանությունը հրապարակեց առաջին հնգամյա պլանը, սկեպտիկները նորից ասպարեկ յեկան, ասելով. հնգամյակը, իհարկե, լավ բան ե, բայց նա հազիվ թե իրագործելի լինի. պետք ե յենթագրել, վոր բոլեկիների մոտ հնգամյակի գործը գլուխ չի գա: Սակայն, փաստերը ցույց տվին, վոր սկեպտիկների բախտը նորից չբանեց—հնգամյա պլանն իրագործվեց չորս տարում:

Նույն բանը նկետք ե ասել նոր Սահմանադրության նախագծի և սկեպտիկների կողմից այդ Սահմանադրության քննադատության մասին: Բավական եր հրապարակել նախագիծը, վորպեսզի քննադատների այդ խումբը նորից բեմ դուրս գար իր տաղակալի սկեպտիկը, Սահմանադրության մի քանի դրույթների իրագործելիության վերաբերյալ իր կասկածներով: Վոչ մի հիմք չկա կասկածելու այն մասին, վոր սկեպտիկները կտապալվեն նաև տվյալ դեպքում, կտապալվեն այժմ նույնպես, ինչպես քանից տապալվել են անցյալում:

Քննադատների չորրորդ՝ խումբը, գրոհելով նոր Սահմանադրության նախադիմի վրա, բնութագրում ե այն վորակես «տեղաշարժ գեպի աջ», վորակես «հրաժարումն պրոլետարիատի դիկտատուրայից», վորակես «Բոլշևիկյան ռեժիմի վերացում»: «Բոլշևիկները գեպի աջ ճոճվեցին, այդ վաստ ե», — ասում են նրանք զանազան ձայներով: Այդ տեսակետից առանձնապես ջանք են գործ դնում մի քանի լեհական և մասամբ ամերիկյան թերթեր:

Ի՞նչ կարելի յե ասել այդ, թող ներվի ասել, քըննադատների մասին:

Յեթե բանվոր դասակարգի դիկտատուրայի բազայի ընդարձակումը և դիկտատուրայի վերածումը հասարակության պետական ղեկավարման ավելի ճկուն, չետերար՝ ավելի հզոր սիստեմի՝ մեկնարանվում ե նրանց կողմից վոչ վորակես բանվոր դասակարգի դիկտատուրայի ուժեղացում, այլ վորակես նրա թուլացում կամ նույնիսկ վորակես հրաժարումն դրանից, առաջույղատրելի յե հարցնել. իսկ ընդհանրապես դիտե՞ն արդյոք այդ պարոնները, թե ինչ բան ե բանվոր դասակարգի դիկտատուրան:

Յեթե սոցիալիզմի հաղթության որենսդրական ամրապնդումը, ինդուստրացման, կոլեկտիվացման ու գետակրատացման հաջողությունների որենսդրական ամրապնդումը նրանց մոտ կոչվում ե «տեղաշարժ գեպի աջ», առաջ թույղատրելի յե հարցնել. իսկ ընդհանրապես դիտե՞ն արդյոք այդ պարոնները, թե ինչով ե տարրերվում ձախն աջից: (Ընդհանուր ծիծառական ծագությունների):

Տարակույս չի կարող լինել, վոր այդ պարոնները վերջնականապես խճճվել են Սահմանադրության նա-

խողծի իրենց քննադատության մեջ և խճճվելով՝ շիռքել են աջը ձախի հետ:

Այդ առթիվ չի կարելի չհիշել ճարտ տնային «աղջիկ» Պելագեյային—Գոգոլի «Մեռյալ հոգիներից»: Նա, ինչպես պատմում ե Գոգոլը, հանձն առաջ մի անգամ ճանապարհ ցույց տալ Չիչիկովի կառապան Սելիֆանին, բայց չկարողանալով տարրերել ճանապարհի աջ կողմը նրա ձախ կողմից, շփոթվեց և անհարմար գրության մեջ ընկապ: Գետք ե ընդունել, վոր մեր քննադատները լեհական թերթերից, չնայած նրանց ամբողջ ամբիցիային, այնուամենայնիվ հեռու չեն զնացել «Մեռյալ հոգիների» ճորտ տնային «աղջիկ» Պելագեյայի հասկացողության մակարդակից: (Ծափակարություններ): Յեթե կհիշեք, կառապան Սելիֆանը հարկավոր համարեց շշպրել Պելագեյային՝ աջը ձախի հետ շփոթելու համար, ասելով նրան. «Եյ, դու, սեատոտիկ... չգիտես, թե վորտեղ ե աջը, վորտեղ՝ ձախը»: Յես կարծում եմ, վոր հարկավոր եր հենց այդպես ել շշպրել մեր ձախողակ քննադատներին, ասելով նրանց. Եյ, դուք, վա՛յ-քննադատներ... չգիտեք, թե վորտեղ ե աջը, վորտեղ՝ ձախը: (Յերկարագու ծափակարություններ):

Վերջապես, քննադատների մի խումբ ես: Յեթե նախորդ խումբը Սահմանադրության նախադիմը մեղագրում ե բանվոր դասակարգի դիկտատուրայից հրաժարվելու համար, առաջ այս խումբը մեղագրում ե նրան, ընդհակառակը, այն բանի համար, վոր նա վոչինչ չի փոխում ԽՍՀՄ-ում գոյություն ունեցող գրության մեջ, վոր նա ձեռք չի տալիս բանվոր դասակարգի դիկտատուրային, թույլ չի տալիս քաղաքական կուսակցությունների ազատաւություն և ուժի մեջ ե պա-

Հում կոմունիստների կուսակցության ներկա զեկավար դիրքը ԽՍՀՄ-ում: Ընդումին քննադատների այդ խումբը գտնում է, վոր ԽՍՀՄ-ում կուսակցությունների ազատության բացակայությունը դեմոկրատիզմի հիմքերի խախտման նշան է:

Ես պետք ե խոստովանեմ, վոր նոր Սահմանադրության նախագիծն իրոք ուժի մեջ և պահում բանվոր դասակարգի դիկտատուրայի ռեժիմը, ինչպես նաև անփոփոխ ե թողնում կոմունիստական կուսակցության ներկա զեկավար դիրքը ԽՍՀՄ-ում: (Բուռն ծափահարություններ): Յեթե հարգելի քննադատները դա Սահմանադրության նախագծի թերությունն են համարում, ապա կարելի յե միայն ափսոսալ այդ մասին: Իսկ մենք, բոլշևիկներս, դա համարում ենք Սահմանադրության նախագծի արժանիքը: (Բուռն ծափահարություններ):

Ինչ վերաբերում ե տարբեր քաղաքական կուսակցությունների ազատությանը, ապա այստեղ մենք մի քիչ այլ հայացքներ ենք պաշտպանում: Կուսակցությունը դասակարգի մի մասն է, նրա առաջավոր մասը: Մի քանի կուսակցություններ, նշանակում ե՝ նաև կուսակցությունների ազատություն, կարող են գոյություն ունենալ միմիայն այնպիսի հասարակության մեջ, վորտեղ կան հակամարտ դասակարգեր, վորոնց շահերը թշնամական են ու անհաշտ, վորտեղ կան, սենք, կապիտալիստներ ու բանվորներ, կալվածատերներ ու գյուղացիներ, կուլակներ ու չքավորություն և այլն: Բայց ԽՍՀՄ-ում չկան այլես այնպիսի դասակարգեր, ինչպիսիք են կապիտալիստները, կալվածատերները, կուլակները և այլն: ԽՍՀՄ-ում կա միայն յերկու դասակարգ՝ բանվորներն ու գյուղացիները, վո-

րոնց շահերը վո՞չ միայն թշնամական չեն, այլ ընդհանարակը—բարեկամական են: Հետեւարար, ԽՍՀՄ-ում հող չկա մի քանի կուսակցությունների գոյության համար, ուրիշն նշանակում ե՝ նաև այդ կուսակցությունների ազատության համար: ԽՍՀՄ-ում հող կա միայն մի կուսակցության՝ կոմունիստական կուսակցության համար: ԽՍՀՄ-ում կարող ե գոյություն ունենալ միայն մի կուսակցություն—կոմունիստների կուսակցությունը, վորը խիզախորեն և մինչև վերջը պաշտպանում ե բանվորների ու գյուղացիների շահերը: Իսկ վոր նա վատ չի պաշտպանում այդ դասակարգերի շահերը, սրանում հաղիւլ թե վորեւ տարակույս լինի: (Բուռն ծափահարություններ):

Խոսում են դեմոկրատիայի մասին: Բայց ի՞նչ բան ե դեմոկրատիան: Դեմոկրատիան կապիտալիստական յերկիրներում, վորտեղ կան հակամարտ դասակարգեր, վերջին հաշվով դեմոկրատիա յե ուժեղների համար, դեմոկրատիա յե ունեոր փոքրամասնության համար: Դեմոկրատիան ԽՍՀՄ-ում, ընդհակառակը, դեմոկրատիա յե աշխատավորների համար, այսինքն՝ դեմոկրատիա յե բոլորի համար: Բայց դրանից հետեւում ե, վոր դեմոկրատիզմի հիմքերը խախտվում են վո՞չ թե ԽՍՀՄիության նոր Սահմանադրության նախագծի, այլ բուրժուական սահմանադրությունների կողմից: Ահա թե ինչու յես կարծում եմ, վոր ԽՍՀՄ-ի Սահմանադրությունը միակ մինչև վերջը դեմոկրատական սահմանադրությունն ե աշխարհում:

Այսպես ե բանը ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրության նախագծի բուրժուական քննադատության վերաբերմամբ:

ՈՒՂՂՈՒՄՆԵՐ ՅԱՎՀ ԼՐԱՅՈՒՄՆԵՐ
ԱԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ,
ՆԱԽԳԾԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ,

Անցնենք Սահմանադրության նախագծի շուրջը յեղած ուղղումների և լրացումների հարցին, վորոնք մտցված են քաղաքացիների կողմից նախագծի համաժողովը՝ դական քննարկման ժամանակ:

Սահմանադրության նախագծի համաժողովը դական քննարկումը, ինչպես հայտնի յէ, բավական նշանակալից քանակությամբ ուղղումներ և լրացումներ տվեց: Դրանք բոլորը հրապարակված են խորհրդային մամուլում: Նկատի ունենալով ուղղումների մեծ բազմազանությունը և նրանց վոչմիատեսակ արժեքը, հարկ կլիներ, իմ կարծիքով, բաժանել դրանք յերեք կատեգորիայի:

Առաջին կատեգորիայի ուղղումների տարրերիչ դիմն այն ե, վոր դրանք խոսում են վո՛չ թե Սահմանադրության հարցերի մասին, այլ ապագա որենսդրական մարմինների ընթացիկ որենսդրական աշխատանքի հարցերի մասին: Ապահովագրման առանձին հարցեր, կուտանտեսային շինարարության մի քանի հարցեր, արդյունաբերական շինարարության մի քանի հարցեր,

ֆինանսական գործի հարցեր, — որանք են այդ ուղղումների թեմաները: Ինչպես յերեսում ե, այս ուղղումների հեղինակները չեն պարզել իրենց համար սահմանադրական հարցերի և ընթացիկ որենսդրության հարցերի միջև յեղած տարրերությունը: Հենց այդ պատճառով ել նրանք ջանք են գործ դնում Սահմանադրության մեջ խցկել, վորքան կարելի յէ, շատ որենքներ, գործը տանելով այն ուղղությամբ, վորպեսզի Սահմանադրությունը վերածվի որենքների հավաքածուի նման մի բանի: Բայց Սահմանադրությունն որենքների հավաքածու չե: Սահմանադրությունը հիմնական որենք ե, և միմիայն հիմնական որենք: Սահմանադրությունը չի բացառում, այլ յենթադրում ե ապագա որենսդրական մարմինների ընթացիկ որենսդրական աշխատանքը: Սահմանադրությունն իրավաբանական հիմք ե տալիս այդպիսի մարմինների ապագա որենսդրական գործունեյության համար: Այս պատճառով այդ տեսակի ուղղումներն ու լրացումները, վորպես Սահմանադրության հետ ուղղակի առնչություն չունեցող, իմ կարծիքով պետք ե ուղղվեն յերկրի ապագա որենսդրական մարմիններին:

Յերկրորդ կատեգորիային պետք ե վերագրել այնպիսի ուղղումներն ու լրացումները, վորոնք փորձում են Սահմանադրության մեջ պատմական տեղեկանքների տարրեր մտցնել կամ գեկլարացիայի տարրեր այն մասին, ինչի վոր գեռ չի հասել Խորհրդային իշխանությունը և ինչի վոր նա պետք ե հասնի ապագայում: Նշել Սահմանադրության մեջ, թե ինչպիսի գժվարություններ են հաղթահարել յերկարատե տարիների ընթացքում կուտակցությունը, բանվոր դասակարգն ու ըոլոր աշխատավորները սոցիալիզմի հաղթության հա-

մար մղվող կովում, մտնածնչել Սահմանադրության մեջ խորհրդային շարժման վերջնական նպատակը, այն է՝ լիակատար կոմունիստական հասարակության կառուցումը, — սրանք են այդ ուղղումների թեմաները, կորոնք կրկնվում են զանազան վարիացիաներով։ Յես կարծում եմ, վոր Սահմանադրության հետ ուղղակի առնչություն չունեցող այդպիսի ուղղումներն ու լրացումները նույնպես պետք են մի կողմ դրվեն։ Սահմանադրությունը գրանցումն և որենսդրական ամբազընդումն ե այն նվաճումների, վորոնք արդեն ձեռք են բերված և ապահովված են։ Յեթե մենք չենք ուղում ապահովել Սահմանադրության այս հիմնական բնույթը, մենք չպետք ե այն լցնենք պատմական տեղեկանքներով անցյալի մասին կամ դեկլարացիաներով և ՍՀՄ-ի աշխատավորների ապագա նվաճումների մասին։ Այդ գործի համար մենք ուրիշ ուղիներ և ուրիշ փաստակազմեր ունենք։

Վերջապես, յերրորդ կատեգորիային պետք ե վերադրել այնպիսի ուղղումներն ու լրացումները, վորոնք ուղղակի առնչություն ունեն Սահմանադրության նախագծի հետ։

Այս կատեգորիայի ուղղումների նշանակալից մասը խմբագրական բնույթ ունի։ Այս պատճառով դրանք կարելի յեր հանձնել ներկա Համագումարի Խմբագրական հանձնաժողովին, վորը, յես կարծում եմ, կտտեղածի Համագումարը, հանձնաբարելով նրան նոր Սահմանադրության տեքստի վերջնական խմբագրությունը սահմանելը։

Ինչ վերաբերում ե յերրորդ կատեգորիայի մնացած ուղղումներին, ապա դրանք ավելի եյական նշանակու-

թյուն ունեն, և նրանց մասին, դստեմը, Հարկ կլինի մի քանի խոսք ասել այստեղ։

1) Ամենից առաջ Սահմանադրության առաջին հողվածի վերաբերյալ ուղղումների մասին։ Կա չորս ուղղում։ Վոմանք առաջարկում են «բանվորների և գյուղացիների պետություն» բառերի տեղ ասել՝ «աշխատավորների պետություն»։ Ուրիշներն առաջարկում են «բանվորների և գյուղացիների պետություն» բառերին ավելացնել՝ «և աշխատավոր խտելիքենցիայի»։ Յերրորդներն առաջարկում են «բանվորների և գյուղացիների պետություն»։ Չորրորդներն առաջարկում են «գյուղացիների» բառը փոխարինել՝ «կոլտնտեսականների» բառով կամ՝ «սոցիալիստական հողագործության աշխատավորների» բառերով։

Հարկ կա՞ արդյոք ընդունել այս ուղղումները։ Յես կարծում եմ, վոր Հարկ չկա։

Ինչի՞ մասին ե խոսում Սահմանադրության նախագծի առաջին հողվածը։ Նա խոսում ե խորհրդային հասարակության դասակարգային կազմի մասին։ Կարո՞ղ ենք արդյոք մենք, մարքսիստներս, զանց առնել Սահմանադրության մեջ մեր հասարակության դասակարգային կազմի հարցը։ Վո՞չ, չենք կարող։ Խորհրդային հասարակությունը բաղկացած ե, ինչպես հայտնի յերկու դասակարգերից, բանվորներից ու գյուղացիներից։ Սահմանադրության նախագծի առաջին հողվածը չենց սրա մասին ել խոսում ե։ Հետեւաբար, Սահմանադրության նախագծի առաջին հողվածը ճիշտ ե արտացոլում մեր հասարակության դասակարգային կազմը։ Կարող են հարցնել՝ իսկ աշխատավոր խտելիքեն-

ցիա՞ն։ Ինտելիգենցիան յերբեք դասակարգ չի յեղել և չի կարող լինել, — նա յեղել եւ և մնում եւ միջնախավ, վոր իր անդամներին հավաքարկում եւ հասարակության բոլոր դասակարգերից։ Հին ժամանակ ինտելիգենցիան իր անդամներին հավաքարկում եր ազնվականներից, բուրժուազիայից, մասամբ գյուղացիներից և միայն ամենաանշան չափով բանվորներից։ Մեր խորհրդային ժամանակում ինտելիգենցիան իր անդամներին հավաքարկում եւ գլխավորապես բանվորներից ու գյուղացիներից։ Բայց ինչպես ել վոր նա հավաքարկի և ինչ բնույթ ել վոր կը, ինտելիգենցիան այնուամենայնիվ միջնախավ եւ և վոչ թե դասակարգ։

Չի՞ դիպչում արդյոք այս հանգամանքն աշխատավոր ինտելիգենցիայի իրավունքներին։ Ամենեին։ Սահմանադրության նախագծի առաջին հոդվածը խոսում եւ վո՞չ թե խորհրդային հասարակության տարրեր չերտերի իրավունքների մասին, այլ այդ հասարակության դասակարգային կազմի մասին։ Խորհրդային հասարակության տարրերը չերտերի իրավունքների մասին, այդ թվում՝ աշխատավոր ինտելիգենցիայի իրավունքների մասին, խոսվում եւ գլխավորապես Սահմանադրության նախագծի տասերորդ և տասնմեկերորդ գլուխներում։ Այդ գլուխներից պարզ յերեսում ե, վոր բանվորները, գյուղացիները և աշխատավոր ինտելիգենցիան միանդամայն իրավահավասար են յերկրի տնտեսական, քաղաքական, հասարակական և կուլտուրական իշխանության բոլորը վորորում։ Հետեաբար, աշխատավոր ինտելիգենցիան իրավունքներին դիպչելու մասին։

Նույն բանը պետք է ասել ԽՍՀՄ-ի կազմի մեջ մտնող ազգերի և ուստաների մասին։ Սահմանադրու-

թյան նախագծի յերկրորդ դիմում արգեն տոված է, վոր ԽՍՀՄ-ն իրավահավասար ազգերի ազատ միություն է։ Արժե՞ արդյոք կրկնել այդ Փորմուլան Սահմանադրության նախագծի առաջին հոդվածում, վորը խոսում եւ վո՞չ թե խորհրդային հասարակության ազգային կազմի, այլ նրա դասակարգային կազմի մասին։ Պարզ է, վոր չարժե։ Ինչ վերաբերում եւ ԽՍՀՄ-ի կազմի մեջ մտնող ազգերի և ուստաների իրավունքներին, ապա դրանց մասին խոսվում եւ Սահմանադրության նախագծի յերկրորդ, տասնմեկերորդ և տասնմեկերորդ գլուխներում։ Այդ գլուխներից պարզ յերեսում ե, վոր ԽՍՀՄ-ի ազգերն ու ուստաները միատեսակ իրավունքներ են վայելում յերկրի տնտեսական, քաղաքական, հասարակական ու կուլտուրական կյանքի բոլոր վայրուներում։ Հետեաբար, խոսք անգտմ չի կարող լինել ազգային իրավունքներին դիպչելու մասին։

Նմանապես սխալ կլիներ «գյուղացի» բառը փախուրինել «կուլտնտեսական» բառով, կամ «սոցիալիստական հողագործության աշխատավոր» բառերով։ Նախ՝ գյուղացիների մեջ, բացի կուլտնտեսականներից, կան գեռես մի միլիոնից ավելի վոչ-կոլանտեսականների տնտեսություններ։ Ի՞նչպես վարվել նրանց հետ։ Արդյոք առջելու մասին հեղինակները չե՞ն մտածում հաշվից դուրս գցել նրանց։ Այդ խելացի չե՞ք լինի։ Յերկրորդ՝ յեթե գյուղացիների մեծամասնությունն սկսել ե կոլխոզային տնտեսություն վարել, ապա այդ դեռ չի նշանակում, վոր նա զաղարել ե գյուղացիություն լինելուց, վոր նա չունի այլևս իր անձնական տնտեսությունը, սեփական բակը և այլն։ Յերրորդ՝ այն ժամանակ կարիք կլիներ «բանվոր» բառը նույնպես փոխարինել «սոցիալիստական արդյունաբերության աշխատավոր»

բառերով, վորը, սակայն, ուղղման հեղինակները, չգիտես ինչ պատճառով, չեն առաջարկում: Վերջապես, միթե մեզ մոտ արդեն անհետացել են բանվորների դասակարգը և գյուղացիների դասակարգը: Իսկ յեթե նրանք չեն անհետացել, ապա արժե՞ն, արդյօք, չնչել բառարանից նրանց համար սահմանված անունները: Ուղղման հեղինակներն, ըստ յերեսութին, աչքի առաջ ունեն վո՛չ թե ներկա, այլ ապագա հասարակությունը, յերբ այլիս դասակարգեց չեն լինի և յերբ բանվորներն ու գյուղացիները կիրածվեն միասնական կոմունիստական հասարակության աշխատավորների: Հետեւաբար, նրանք բացահայտորեն առաջ են վազում: Բայց Սահմանադրությունը կազմելիս պետք է յենի վո՛չ թե ապագայից, այլ ներկայից, նրանից, ինչ վոր արդեն կա: Սահմանադրությունը չի կարող և չպետք է առաջ վազի:

2) Այնուհետև գալիս ե Սահմանադրության նախագծի տասնյոթերորդ հոդվածի վերաբերյալ ուղղումը: Ուղղումն այն է, վոր առաջարկում են Սահմանադրության նախագծից բոլորովին դուրս գցել տասնյոթերորդ հոդվածը, վորը խոսում ե Միութենական հանրապետությունների համար ԽՍՀՄ-ից ազատորեն դուրս դալու իրավունք պահպանելու մասին: Յես կարծում եմ, վոր այդ առաջարկը ճիշտ չե, ուստի և չպետք է ընդունվի Համագումարի կողմից: ԽՍՀՄ-ն իրավահավասար Միութենական հանրապետությունների ազատակամ միություն է: Սահմանադրությունից հանել ԽՍՀ Միությունից ազատորեն դուրս գալու իրավունքի վերաբերյալ հոդվածը, նշանակում ե խախտել այդ Միության կամավոր բնույթը: Կարո՞ղ ենք մենք դիմել այդ քայլին: Յես կարծում եմ, վոր մենք չենք կարող և

չպետք ե դիմենք այդ քայլին: Ասում են, վոր ԽՍՀ Միության մեջ չկա վոչ մի հանրապետություն, վորը ցանկանար գուրս գալ ԽՍՀՄ-ի կազմից, վոր այդ նկատառումով տասնյոթերորդ հոդվածը գործնական նշանակություն չունի: Վոր մեզ մոտ չկա վոչ մի հանրապետություն, վորը ցանկանար գուրս գալ ԽՍՀՄ-ի կազմից, այդ, իհարկե, ճիշտ է: Բայց դրանից բնավ չի հետեւում, վոր մենք Սահմանադրության մեջ չպետք ե Փիքսացիայի յենթարկենք Միութենական հանրապետությունների իրավունքը՝ ազատորեն դուրս գալու ԽՍՀՄ-ից: ԽՍՀՄ-ում չկա նաև այնպիսի Միութենական հանրապետություն, վորը ցանկանար մնչել մի այլ Միութենական հանրապետության: Բայց դրանից բընավ չի հետեւում, վոր ԽՍՀՄ-ի Սահմանադրությունից պետք ե դուրս հանվի Միութենական հանրապետությունների իրավունքների հավասարության մասին խոսող հոդվածը:

3) Ապա առաջարկ կա՝ Սահմանադրության նախագծի յերկրորդ գլուխը լրացնել մի նոր հոդվածով, վորի բովանդակությունն այն է, թե ավտոնոմ խորհրդային սոցիալիստական հանրապետությունները, տնտեսական և կուլտուրական զարգացման համապատասխան մակարդակի հասնելիս, կարող են վերափոխվել միութենական խորհրդային սոցիալիստական հանրապետությունների: Կարելի՞ յե արդյօք ընդունել այդ առաջարկը: Յես կարծում եմ, վոր չպետք է ընդունել այն: Այն ճիշտ չե վո՛չ միայն իր բովանդակությամբ, այլև իր պատճառաբանություններով: Զի կարելի ավտոնոմ հանրապետությունների փոխադրումը միութենական հանրապետությունների կարգը՝ պատճառաբանել նրանց անտեսական ու կուլտուրական հասունությամբ, ինչ-

պես նաև չի կարելի այս կամ այն հանրապետությունն ավտոնոմ հանրապետությունների ցուցակում թողնելը պատճառաբանել նրա տնտեսական և կուլտուրական հետամնացությամբ։ Դա կլիներ վոչ մարքսիստական, վոչ լենինյան մոտեցում։ Որինակ, Թաթարական Հանրապետությունն ավտոնոմ է մնում, իսկ Ղազախական Հանրապետությունը դառնում է միութենական, բայց այդ դեռ չի նշանակում, վոր Ղազախական Հանրապետությունը կուլտուրական ու տնտեսական զարգացման տեսակետից ավելի բարձր է կանգնած, քան Թաթարական Հանրապետությունը։ Բոլորովին ընդհակառակը Նույնը կարելի յե ասել նաև, որինակ, Մերձվոլգյան Գերմանացիների Ավտոնոմ Հանրապետության և Կիրգիզական Միութենական Հանրապետության մասին, վորոնցից առաջինը կուլտուրական ու տնտեսական տեսակետից ավելի բարձր է, քան յերկրորդը, թե՛պետև մնում է ավտոնոմ հանրապետություն։

Վորո՞նք են այն հատկանիշները, վորոնց առկայությունը հիմք է տալիս ավտոնոմ հանրապետությունները միութենական հանրապետությունների կարգը փոխադրելու։

Դրանք, այդ հատկանիշները, յերեք են։

Նախ՝ անհրաժեշտ ե, վոր հանրապետությունը ծայրերկային լինի, ամեն կողմից շրջապատված չլինի ԽՍՀՄ-ի տերիտորիայով։ Ինչո՞ւ։ Վորովհետեւ յեթե Միութենական հանրապետությանն իրավունք ե վերապահվում դուրս գալու ԽՍՀ Միությունից, ապա անհրաժեշտ ե, վոր Միութենական դարձած այդ հանրապետությունը հնարավորություն ունենա տրամադրանորեն ու փաստորեն հարց գնել իր դուրս գալու մասին ԽՍՀՄ-ից։ Իսկ այդպիսի հարց կարող ե գնել մի-

միայն այնպիսի հանրապետություն, վորը, տակնք, սահմանակից ե վորեւ ոտար պետության և, հետեւ բար, ամեն կողմից շրջապատված չե ԽՍՀՄ-ի տերիտորիայով։ Իհարկե, մեզ մոտ չկան այնպիսի հանրապետություններ, վորոնք փաստորեն հարց գնելին ԽՍՀ Միությունից դուրս գալու մասին։ Բայց քանի վոր Միութենական հանրապետությանն իրավունք ե վերապահվում դուրս գալու ԽՍՀՄ-ից, ապա հարկավոր ե գործն այնպես զնել, վոր այդ իրավունքը դատարկ և անիմաստ թղթի կտոր չդառնա։ Վերցնենք, որինակ, Բաշկիրական կամ Թաթարական Հանրապետությունը։ Յենթագրենք, թե այդ ավտոնոմ հանրապետություններն անց ենք կացրել միութենական հանրապետությունների կարգը։ Կկարողանայի՞ն արդյոք նրանք արամաբանուեն կամ փաստորեն հարց գնել իրենց դուրս գալու մասին ԽՍՀՄ-ից։ Վո՞չ, չեյին կարող։ Ինչո՞ւ։ Վորովհետեւ նրանք բոլոր կողմերից շրջապատված են խորհրդային հանրապետություններով ու մարզերով և նրանք, իսկապես ասած, տեղ չունեն ԽՍՀՄ-ի կազմից դուրս գալու։ (Ընդհանուր ծիծալ, ծափահարություններ)։ Այդ պատճառով ել այդպիսի հանրապետությունները միութենական հանրապետությունների կարգն անցկացնելը սխալ կլիներ։

Յերկրորդ, անհրաժեշտ ե, վորպեսզի այն ազգությունը, վոր խորհրդային հանրապետությանն իր անունն ե տվել, քիչ թե շատ կոմպակտ մեծամասնություն ներկայացնի հանրապետության մեջ։ Վերցնենք, որինակ, Ղրիմի Ավտոնոմ Հանրապետությունը։ Նածայրամասային հանրապետություն ե, բայց Ղրիմի թաթարները մեծամասնություն չունեն այդ հանրապետության մեջ, ընդհակառակը, նրանք այնտեղ փոքրա-

մտանություն են ներկայացնում: Հետեաբար, սիալ և անտրամաբանական կլիներ Նրիմի Հանրապետությունը միութենական հանրապետությունների կարգն անցակացնել:

Յերբորդ, անհրաժեշտ ե, վորպեսզի հանրապետությունը չառ ել փոքր չլինի իր բնակչության քանակության իմաստով, վորպեսզի նա, ասենք, ունենա վոչ պակաս, այլ գոնե մի միլիոնից ավելի բնակչություն: Ինչո՞ւ: Վորովչետե սխալ կլիներ յենթաղբել, թե մանր խորհրդային հանրապետությունը, վոր բնակչության նվազագույն քանակություն և աննշան բանակ ունի, կարող կլիներ պետական անկախ գոյության հույս ունենալ: Հազիվ թե կարելի յե կասկածել այն մասին, վոր իմպերիալիստական դիշատիչներն իսկույն եեթի իրենց ձեռքը կզցեյին այն:

Յես կարծում եմ, վոր առանց այս յերեք որյեեկուլ հատկանիչների առկայության, սխալ կլիներ ներկա պատմական մոմենտում հարց դնել այս կամ այն այլտոնոմ հանրապետությունը միութենական հանրապետությունների կարգն անցկացնելու մասին:

4) Այնուհետե առաջարկում են 22-րդ, 23-րդ, 24-րդ, 25-րդ, 26-րդ, 27-րդ, 28-րդ և 29-րդ հոդվածներում ջնջել միութենական հանրապետությունների վարչական - տերիտորիալ բաժանման մանրամասն թվարկումը յերկիրների և մարզերի: Յես կարծում եմ, վոր այդ առաջարկությունը նույնութեա անընդունելի յե: ԽՍՀՄ-ում կան մարդիկ, վորոնք պատրաստ են մեծ սիրով և անխոնջ կերպով ձեւել-փոխել յերկիրներն ու մարզերը, դրանով խառնաշիռթություն և անվտահություն մտցնելով աշխատանքի մեջ: Սահմանադրության նախադիճն այդ մարդկանց համար սանձ ե ստեղծ-

ծում: Յեվ այդ չառ լով ե, վորովհետեւ այստեղ, ինչպես և չառ ուրիշ բաներում, մեզ մոտ պահանջվում ե վստահության մթնոլորտ, պահանջվում ե կայունություն, պարզություն:

5) Հինգերորդ ուղղումը վերաբերում է 33-րդ հոդվածին: Աննպատակահարմար են համարում յերկու պալատների ստեղծումը և առաջարկում են վոչնչացնել Ազգությունների Խորհուրդը: Յես կարծում եմ, վոր այդ ուղղումը նույնպես ճիշտ չե: Միապալատային սխառեմն ավելի լավ կլիներ, քան յերկողալատայինը, յեթե ԽՍՀՄ-ն միասնական ազգային պետություն ներկայացներ: Բայց ԽՍՀՄ-ն միասնական ազգային պետություն չե: ԽՍՀՄ-ն, ինչպես հայտնի յե, բազմազդ պետություն ե: Մեզ մոտ կա զերագույն մարմին, վորտեղ ներկայացված են ԽՍՀՄ-ի բոլոր աշխատավորների լինդհանուր չահերը՝ անկախ նրանց աղությունից: Դա—Միության Խորհուրդն ե: Բայց ԽՍՀՄիության ազգությունները, բացի ընդհանուր չահերից, ունեն նաև իրենց առանձին, յուրահատուկ չահերը, վորոնք կապված են նրանց ազգային առանձնահատկությունների հետ: Կարելի՞ յե, արդյոք, արհամարհել այդ յուրահատուկ չահերը: Վո՞չ, չի կարելի՞ ՊԵՐ և արդյոք հատուկ գերազույն մարմին, վորն արտացոլեր հենց այդ յուրահատուկ չահերը: Անպայման պետք ե: Կատկած չի կարող լինել, վոր առանց այլպիսի մարմնի անհնարին կլիներ այնպիսի բազմազդ պետությունը կառավարելը, ինչպիսին ԽՍՀՄ-ն ե: Այլպիսի մարմին ե հանդիսանում յերկորդ պալատը, ԽՍՀՄ-ի Ազգությունների Խորհուրդը:

Մատնանշում են յելքութական և ամերիկական պետությունների պառլամենտական պատմությունը, մատ-

նանշում են այն, վոր յերկպարտությին սխոտեմն այդ յերկիրներում միայն մինուսներ ե տվել, վոր յերկրորդ պարտը սովորաբար այլասերվում-զառնում ե ոեակցիայի կենտրոն և արգելակ առաջընթաց շարժման գեմ: Այս բոլորը ճիշտ ե: Բայց դա տեղի յե ունենում այն պատճառով, վոր այդ յերկիրներում պալատների միջև հավասարություն չկա: Ինչպես հայանի յե, յերկրորդ պալատին հաճախ ավելի իրավունքներ են տալիս, քան առաջինին, և, այնուհետև, վորպես կանոն, յերկրորդ պարտը կազմակերպվում ե վոչպեմոկրատական ճանապարհով, հաճախ նրա անդամներին վերելից նշանակելու ճանապարհով: Անկասկած ե, վոր արդ մինուսները չեն լինի, յեթե հավասարություն մտցնենք պալատների միջև և յերկրորդ պարտը կազմակերպենք նույնպես դեմոկրատականորեն, ինչպես և առաջինը:

6) Այնուհետև առաջարկում են Սահմանադրության նախադիմի մի լրացում, վորը պահանջում ե յերկու պալատների անդամների քանակի հավասարեցում: Յես կարծում եմ, վոր այս առաջարկը կարելի կլիներ ընդունել: Դա, իմ կարծիքով, տալիս ե ակներե քաղաքական պլյուսներ, վորովհետև ընդգծում ե պալատների հավասարությունը:

7) Այնուհետև գալիս ե Սահմանադրության նախադիմի մի լրացում, վորի համաձայն առաջարկվում ե Ազգությունների Խորհրդի, ինչպես և Միության Խորհրդի պատգամավորներին ընտրել ուղղակի ընտրությունների միջոցով: Յես կարծում եմ, վոր այս առաջարկը նույնպես կարելի կլիներ ընդունել: Ճիշտ ե, դա կարող ե ընտրությունների ժամանակ վորոշ տեխնիկական անհարմարություններ ստեղծել: Բայց դրա վո-

խարեն նա կտաքաղական մեծ շահում, վորովհետև առ աղետք ե բարձրացնի Ազգությունների Խորհրդի հեղինակությունը:

8) Այնուհետև գալիս ե 40-րդ հոդվածի լրացումը, վորի համաձայն առաջարկվում ե Գերագույն Խորհրդի Նախագահությանն իրավունք վերապահել հրատարակելու ժամանակավոր որենսդրական ակտեր: Յես կարծում եմ, վոր այս լրացումը ճիշտ չե և Համագումարի կողմից չպետք ե ընդունվի: Հարկավոր ե, վերջապես, վերջ դնել այն դրությանը, յերբ որենսդրություն ե անում վո՛չ թե վորեւ մի մարմին, այլ մարմինների մի ամբողջ շարք: Այդպիսի դրությունը հակասում ե որենքների կայունության սկզբունքին: Իսկ որենքների կայունությունն այժմ մեզ պետք ե ավելի, քան յերբեք: ԽՍՀՄ-ի որենսդրի իշխանությունը պետք ե իրականացվի միայն մի մարմնի, այն ե՝ ԽՍՀՄ-ի Գերագույն Խորհրդի կողմից:

9) Այնուհետև Սահմանադրության նախադիմի 48-րդ հոդվածի նկատմամբ առաջարկում են մի լրացում, վորի համաձայն պահանջում են, վորպեսզի ԽՍՀ Միության Գերագույն Խորհրդի Նախագահության նախագահն ընտրվի վո՛չ թե ԽՍՀՄ-ի Գերագույն Խորհրդի, այլ յերկրի ամբողջ բնակչության կողմից: Յես կարծում եմ, վոր այս լրացումը ճիշտ չե, վորովհետև չի համապատասխանում մեր Սահմանադրության վորուն: Բայց մեր Սահմանադրության սխոտեմի՝ ԽՍՀՄ-ում չպետք ե լինի ամբողջ բնակչության կողմից, Գերագույն Խորհրդի հետ միահավասար, ընտրվող միանձնյա նախագահ, վորը կարողանար իրեն հակադրել Գերագույն Խորհրդին: ԽՍՀՄ-ում նախագահը կողեղիալ ե, դա—Գերագույն Խորհրդի նախագահությունն ե՝

Ներառյալ նաև Գերագույն Խորհրդի Նախագահության նախագահին, վորին ընտրում ե վո՛չ թե ամբողջ քնակությունը, այլ Գերագույն Խորհրդը, և վորը հաշվետու յե Գերագույն Խորհրդին։ Պատմության փորձը ցույց է տալիս, վոր գերագույն մարմինների այսպիսի կառուցումն ամենից ավելի դեմոկրատական ե, վորն ապահովում է յերկիրն անցանկալի պատահականություններից։

10) Այնուհետեւ գալիս ե մի ուղղում նույն այդ 48-րդ հոդվածի նկատմամբ։ Դա ասում ե. ավելացնել ԽՍՀՄ-ի Գերագույն Խորհրդի Նախագահության նախագահի տեղակալների քանակը մինչև 11, այն հաշվով, վորպեսզի յուրաքանչյուր Միութենական հանրապետությունից մի տեղակալ լինի։ Յես կարծում եմ, վոր այս ուղղումը կարելի կլիներ ընդունել, վորովհետեւ դա լավացնում ե գործը և կարող ե միայն ամրապնդել ԽՍՀՄ-ի Գերագույն Խորհրդի Նախագահության հեղինակությունը։

11) Այնուհետեւ գալիս ե ուղղում 77-րդ հոդվածի վերաբերյալ։ Դա պահանջում է կազմակերպել մի նոր համամիութենական ժողովրդական կոմիսարիատ՝ Պաշտպանության Արդյունաբերության ժողկոմատ։ Յես կարծում եմ, վոր այս ուղղումը նույնպես հարկավոր ե ընդունել (ծափահարություններ), վորովհետեւ հասել ե ժամանակն այն բանի համար, վոր առանձնացնենք մեր պաշտպանության արդյունաբերությունը և համապատասխան ժողկոմատային ձեւավորում տանք նրան։ Ինձ թվում ե, վոր դա միայն կարող ե բարելավել մեր յերկրի պաշտպանության գործը։

12) Այնուհետեւ գալիս ե Սահմանադրության նախագծի 124-րդ հոդվածի վերաբերյալ մի ուղղում։

Վորը պահանջում ե վորիուսել այդ հոդվածն այն ուղղությամբ, վորպեսզի արգելվի կրոնական ծեսերի կատարումը։ Յես կարծում եմ, վոր այս ուղղումը հարկավոր ե մերժել, վորպես մեր Սահմանադրության վորուն չհամապատասխանող։

13) Վերջապես դարձյալ մեկ ուղղում, վորն ավելի կամ պակաս եյական բնույթ ունի։ Յես խոսում եմ Սահմանադրության նախագծի 135-րդ հոդվածի վերաբերյալ ուղղման մասին։ Այդ ուղղումն առաջարկում է ընտրական իրավունքներից զրկել պաշտամունքի սպասավորներին, նախկին սպիտակ-գվարդիականներին, բոլոր այն նախկին մարդկանց ու անձնավորություններին, վորոնք հանրություն աշխատանքով չեն զրագվում, կամ թե, համենայն դեպս, —սահմանափակել այդ կատեգորիայի անձնավորությունների ընտրական իրավունքները, տալով նրանց միայն ընտրելու, բայց վոչ ընտրվելու իրավունք։ Յես կարծում եմ, վոր այս ուղղումը նույնպես պետք է մերժվի։ Խորհրդային իշխանությունը վոչ-աշխատավորական և շահագործող տարրերին ընտրական իրավունքներից զրկել ե վո՛չ թե հավիտենապես, այլ ժամանակալորապես, մինչև վորոշ ժամանակաշրջան։ Կար ժամանակ, յերբ այդ տարրերը բացահայտ պատերազմ եյին մղում ժողովրդի գեմ և հակադործում եյին խորհրդային որենքներին։ Նրանց ընտրական իրավունքից զրկելու վերաբերյալ խորհրդային որենքը Խորհրդային իշխանության պատասխանն եր այդ հակադործությանը։ Այդ ըրջանից քիչ ժամանակ չի անցել։ Անցած ժամանակաշրջանում մենք հասանք այն բանին, վոր շահագործող դասակարգերը վոչնչացված են, իսկ Խորհրդային իշխանությունը դարձել է անհաղթելլ

ուժ։ Այդյոք չի՞ հասել ժամանակը վերանայելու այդ որենքը։ Յես կարծում եմ, վոր ժամանակը հասել ե։ Ասում են, թե դա վտանգավոր ե, քանի վոր յերկը դերագույն մարմինների մեջ կարող են սողուկել Խորհրդային իշխանությանը թշնամի տարրեր, նախկին սպիտակ-գվարդիականներից, կուլտակներից, տերտերներից վոմանք և այլն։ Բայց իսկապես այստեղ ի՞նչ կա վախենալու։ Գայլերից վախեցողն անտառ չպետք ե զնա։ (Ուրախ աշխատություն դահլիճում, բուռն ծափահարություններ)։ Նախ՝ Խորհրդային իշխանությանը թշնամի յեն վոչ բոլոր նախկին կուլտակները, սպիտակ-գվարդիականները կամ տերտերները։ Յերկրորդ՝ յեթե ժողովուրդը տեղ-տեղ թշնամի մարդիկ ընտրի ել ասլա այդ կնշանակի, վոր մեր աղիտացիոն աշխատանքը չափից դուրս վատ ե դրված և վոր մենք լիովին արժանի եյինք այդպիսի խայտառակության։ Եսկ յեթե մեր աղիտացիոն աշխատանքը բոլցելիորեն ընթանա, ապա ժողովուրդը չի թողնի, վոր իր գերազույն մարմինների մեջ թշնամի մարդիկ մտնեն։ Նշանակում ե՝ հարկավոր ե աշխատել և վոչ թե նվնվալ (բուռն ծափահարություններ), հարկավոր ե աշխատել և վոչ թե սպասել, վոր ամեն ինչ տրամադրվի պատրաստի ձեռով վարչական կարգադրությունների կարգով։ Լենինը դեռ 1919 թվին ասում եր, վոր հեռու չեայն ժամանակը, յերբ Խորհրդային իշխանությունն ոգտակար կհամարի մտցնելու ընդհանուր ընտրական իրավունք՝ առանց վորեւ սահմանափակման։ Ուշադրություն դարձրեք՝ առանց վորեւ սահմանափակման։ Այդ նա ասել ե այն ժամանակ, յերբ ոտարեր կըրյա ուղղմական ինտերվենցիան դեռ վերացված չեր, իսկ մեր արդյունաբերությունը և գյուղատնտեսուա

թյունը սոսկալի դրության մեջ եյին գտնվում։ Այդ ժամանակից ի վեր անցել ե արդեն 17 տարի։ Ժամանակը չե՞ արդյոք, ընկերներ, կատարելու լենինի ցուցամը։ Յես կարծում եմ, վոր ժամանակն ե։

Ահա թե ինչ եր ասում լենինը 1919 թվին «ՌԿ(բ)Կ ծրագրի նախագիծ» իր աշխատության մեջ։ Թույլ տվեք կարգալ.

«Անցողիկ պատմական կարիքները, սխալ կերպով ընդհանրացնելուց խուսափելու համար՝ ՌԿ(բ)Կ պետք ե պարզաբանի աշխատավոր մասսաներին, վոր քաղաքացիների մի մասին ընտրական իրավունքներից զրկելը Խորհրդային հանրապետության մեջ ընալ չի վերաբերում, —ինչես այդ լինում եր բուրժուա-դեմոկրատական հանրապետությունների մեծամասնության մեջ, —ցմահ իրավագուրկ հայտարարվող վորոշ կարգի քաղաքացիների, այլ վերաբերում ե միայն շահագործողներին, միայն նրանց, ովքեր, հակառակ սոցիալիստական Խորհրդային հանրապետության հիմնական որենքներին, համառում են իրենց շահագործական դրության պաշտպանության գործ, կապիտալիստական հարաբերությունների պահպանման գործում։ Հետեւաբար, Խորհրդային հանրապետության մեջ, մեկ կողմից, սոցիալիզմի որ-ավուր ամրապնդվելու և շահագործող՝ մնալու կամ կապիտալիստական հարաբերությունները պահպանելու որյեկտիվ հնարավորություն ունեցած մարդկանց թիվը որ-ավուր կրծատվելու հետ միասին ինքնին պակասում ե ընտրական իրավունքից պկվողների տոկոսը։ Այդ տոկոսը Ռուսաստանում այժմ հազիվ թե յերկու-յերեք տոկոսից,

ավելի լինի։ Մյուս կողմից, արտաքին Հարձառ
կումը դադարեցնելը և եքսպրոպրիատորների եքս-
պրոպրիացիայի ավարտելն ամենամոտիկ ապագա-
յում կարող է, վորոշ պայմաններում, ստեղծել
այնպիսի դրություն, յերբ պրոլետարական պե-
տական իշխանությունը կընտրի շահագործողների
դիմադրության ճնշման այլ յեղանակներ և կմըս-
ցնի ընդհանուր ընտրական իրավունք՝ առանց վո-
րեւ սահմանափակման։ (Լենին, Հատոր XXIV,
Եջ 94, Կուսհրատի հրատարակություն, 1935թ.)։
Թվում ե, թե պարզ է։

Այսպես ե գործը ԽՍՀՄ-ի Սահմանադրության
նախագծի շուրջն արված ուղղումների և լրացումների
նկատմամբ։

VI

ԽՍՀՄ-ի ՆՈՐ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ՆՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

Դատելով Համարյա Հինգ ամիս տևող համաժողո-
վը ըրդական քննարկման արդյունքներից, կարելի յե-
ցնթագրել, վոր Սահմանադրության նախագիծը հա-
վանություն կգտնի ներկա Համագումարի կողմից։
(Բուռն ծափահարություններ, վորոնք փոխարկվում
են ովացիայի։ Դակիմքը վոտքի յե կանգնում)։

Մի քանի որից Խորհրդային Միությունը կունենա
նոր, ծավալուն սոցիալիստական դեմոկրատիզմի սկզբ-
րունքների վրա կառուցված սոցիալիստական Սահմա-
նադրություն։

Դա կլինի մի պատմական փաստաթուղթ, վորը
պարզ ու սեղմ, Համարյա արձանագրական վոճով,
կխոսի ԽՍՀՄ-ում սոցիալիզմի տարած հաղթության
փաստերի մասին, կապիտալիստական սորկությունից
ԽՍՀՄ-ի աշխատավորների ազատագրման փաստերի
մասին, ԽՍՀՄ-ում ծավալուն, մինչև վերջը հետես-
ղական դեմոկրատիայի հաղթության փաստերի մա-
սին։

Դա կլինի մի փաստաթուղթ, վորը կվկայի, թե

այն, ինչի մասին յերազել են և շարունակում են յերազել միլիոնավոր ազնիվ մարդիկ կապիտալիստական յերկիրներում, —արդեն իրականացվել ե ԽՍՀՄ-ում։ (Բուռն ծափահարություններ)։

Դա կլինի մի փաստաթուղթ, վորը կվկայի, թե այն, ինչ վոր իրականացված ե ԽՍՀՄ-ում, լիովին կարող ե իրականացվել նաև մյուս յերկիրներում։ (Բուռն ծափահարություններ)։

Բայց գրանից հետեւում ե, վոր ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրության միջազգային նշանակությունը հազիվ թե կարելի լինի գերազնահատել։

Այժմ, յերբ ֆաշիզմի պղասոր ալիքը լուսանք է թափում բանվոր գասակարդի սոցիալիստական շարժման վրա և ցեխի հետ և խունում քաղաքակիրթ աշխարհի լավագույն մարդկանց դեմոկրատական ձըդտումները, ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրությունը մի մեղադրական ակտ կլինի ֆաշիզմի դեմ, մի ակտ, վորն ասում ե, թե սոցիալիզմը և դեմոկրատիան անպարտելի յեն։ (Ծափահարություններ)։ ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրությունը բարյական ոգնություն և իրական ոժանդակություն կլինի բոլոր նրանց համար, ովքեր այժմ կորիվ են մղում ֆաշիստական բարբարոսության դեմ։ (Բուռն ծափահարություններ)։

Ե՛լ ավելի մեծ նշանակություն ունի ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրությունը ԽՍՀՄ-ի ժողովուրդների համար։ Յեթե կապիտալիստական յերկիրների ժողովուրդների համար ԽՍՀՄ-ի Սահմանադրությունը կունենա գործողությունների ծրագրի նշանակություն, ապա ԽՍՀՄ-ի ժողովուրդների համար նա ունի իրենց պաքարի հանրագումարի նշանակություն, մարդկության ազատագրման հակառակ նրանց տարած հոգ-

թությունների հանրագումարի նշանակություն։ Վորպես արդյունք պայքարի ու զրկանքների անցած ուղու՝ հաճելի ու բերկրալի յե ունենալ իր սեփական Սահմանադրությունը, վորը խոսում է մեր հաղթությունների պառակների մասին։ Հաճելի և բերկրալի յե գիտենալ, թե ինչի համար են մարտնչել մեր մարդիկ և ինչպես են ձեռք բերել նրանք համաշխարհային-պատմական հաղթությունը։ Հաճելի և բերկրալի յե գիտենալ, վոր մեր մարդկանց առատորեն թափած արյունը ապարագյուն չի անցել, վոր այդ արյունն իր արդյունքներն են տվել։ (Յերկարան ծափահարություններ)։ Դա հոգեպես զինում է մեր բանվոր դասակարգին, մեր գյուղացիությանը, մեր աշխատավոր ինտելիգենցիային։ Դա առաջ է շարժում և բարձրացնում և որինական հապարտության զգացմոնքը։ Դա ամրապնդում է հայատը դեպի մեր ուժերը և մորիւլիզմացիայի յե յենթարկում նոր պայքարի՝ կոմունիզմի նորանոր հաղթություններ նվաճելու համար։ (Բուռն ովացիա։ Ամբողջ դահլիճը վոտքի յե կանգնում։ Վորոտակից «ուրող դահլիճը վոտքի յե կանգնում։ «Կեցցե՛ ընուա»։ Ընդհանուր բացականչություններ։ «Կեցցե՛ ընկեր Ստալինը»։ Համագումարը հոտելիայս յերգում և «ինտերնացիոնալը»։ «Ինտերնացիոնալը» յերգելուց հետո ովացիան վերսկսվում է։ Բացականչություններ։ «Ուուա»։ «Կեցցե՛ մեր առաջնորդ ընկեր Ստալինը»։)

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

I

Սահմանադրական Հանձնաժողովի կազմումը և նրա խնդիր-
ները

5

II

1924 թվից մինչև 1936 թիվն ընկած ժամանակաշրջանում
ԽՍՀՄ-ի կյանքում տեղի ունեցած փոփոխությունները

8

III

Սահմանադրության նախագծի հիմնական առանձնահատկու-
թյունները

21

IV

Սահմանադրության նախագծի բուրժուական ժննադատու-
թյունը

30

V

Ուղղումներ և լրացումներ Սահմանադրության նախագծի
վերաբերյալ

41

VI

ԽՍՀՄ-ի նոր Սահմանադրության նշանակությունը

61

Թարգմ. Խմբագիր [REDACTED] Շաղգամյան Գիմո.

Թարգմ. և կոմտը. սրբազրիչ Տեր-Միմասյան Յե.

Տեխն. Խմբագիր Խաչատրյան Յ.

Սրբազրիչ Արույշյան Լ.

Գլուխիսի լիազոր, № 1105-Ա. Հրատարակություն № 408. Պատվեր № 1481.

Տիպադ 200.000 (1-106.000). Խնդեխ ՈԾ / РК:

Հանձնված է արտադրության 6/XII 1936 թ.

Ստորագրված է տպագրելու 9/XII 1936 թ.

Գետիքատի տպարան, Երևան

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0936117

ԳՐԱԾ ՅՈ ԿՈՊ.

797

27 ДЕК 1936

11

27064

34-02.

И. В. СТАЛИН
О ПРОЕКТЕ
КОНСТИТУЦИИ
СОЮЗА ССР
ДОКЛАД НА ЧРЕЗВЫЧАЙНОМ
VIII ВСЕСОЮЗНОМ СЪЕЗДЕ СОВЕТОВ
25 ноября 1936 г.

Армпартиздат, Ереван, 1936 г.